

Przegląd zmian w prawie podatkowym

Aktualne informacje dotyczące zmian w prawie podatkowym oraz projektów ustaw i rozporządzeń z tego zakresu.

Spis treści

VAT 7

Wejście w życie 7

1. Ustawa z dnia 12 kwietnia 2019 r. **o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw**

Projekty 9

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 marca 2019 r. **w sprawie sposobu uiszczenia opłat dotyczących wydania wiążącej informacji stawkowej**
2. Projekt ustawy z dnia 11 czerwca 2019 r. **o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy**
3. Ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. **o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Ordynacja podatkowa**
4. Ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. **o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw**
5. Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. **o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw**
6. Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. **o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (UA37)**
7. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 marca 2019 r. **w sprawie zakresu danych zawartych w ewidencji zakupu i sprzedaży oraz w deklaracjach dla podatku od towarów i usług**

Akcyza i cło 20

Projekty 20

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 czerwca 2019 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy**
2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 lipca 2019 r. **w sprawie przedłużenia okresu ważności znaków akcyzy naniesionych na**

opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych

- 3.** Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 lipca 2019 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie wzorów dokumentów związanych z rejestracją w zakresie podatku akcyzowego**
- 4.** Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 czerwca 2019 r. **w sprawie wzorów dokumentów związanych z rejestracją uproszczoną w zakresie podatku akcyzowego**
- 5.** Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 czerwca 2019 r. **w sprawie zmiany obszaru wolnego obszaru celnego na terenie Portu Lotniczego im. Fryderyka Chopina w Warszawie**
- 6.** Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 czerwca 2019 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie wzorów deklaracji uproszczonej dla podatku akcyzowego od nabycia wewnątrzwspólnotowego**
- 7.** Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 maja 2019 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie wzoru dokumentów potwierdzających zapłatę akcyzy na terytorium kraju od samochodu osobowego nabytego wewnątrzwspólnotowo lub brak obowiązku zapłaty tej akcyzy**
- 8.** Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 maja 2019 r. **w sprawie znakowania i barwienia wyrobów energetycznych**
- 9.** Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 kwietnia 2019 r. **w sprawie zmiany obszaru wolnego obszaru celnego w Gdańsku**
- 10.** Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 maja 2019 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie przypadków, w których podmioty nie muszą spełniać dodatkowych warunków uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego**
- 11.** Projekt ustawy z dnia 12 lipca 2019 r. **o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw**
- 12.** Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. **o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz niektórych innych ustaw**

Podatki dochodowe 33

Projekty 33

1. Projekt ustawy z dnia 8 lipca 2019 r. **zmieniającej ustawę o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawę o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw**
2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 czerwca 2019 r. **w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów**
3. Ustawa **o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych**
4. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 maja 2019 r. **w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od dochodów (przychodów) z tytułu stypendiów i innych środków finansowych przyznanych w związku z działalnością Narodowego Centrum Nauki**
5. Projekt ustawy z dnia 27 maja 2019 r. **o zmianie niektórych ustaw w związku z przeniesieniem środków z otwartych funduszy emerytalnych na indywidualne konta emerytalne**
6. Projekt ustawy z dnia 21 marca 2019 r. **o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych**
7. Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. **o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych**

Pozostałe 42

Weszło w życie 42

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 13 czerwca 2019 r. **w sprawie sposobu ustalania stopy referencyjnej i szczegółowego sposobu obliczania wynagrodzenia za osiągnięty wynik, pobieranego przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych, powszechne towarzystwa emerytalne, pracownicze towarzystwa emerytalne lub zakłady ubezpieczeń, umieszczone w Ewidencji Pracowniczych Planów**

Kapitałowych

Wejdzie w życie 42

- 1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 3 czerwca 2019 r. w sprawie wzoru deklaracji w sprawie podatku od niektórych instytucji finansowych**
- 2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 lipca 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie formy oraz sposobu sporządzenia przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji danych i informacji do celów nadzoru**

Projekty 43

- 1. Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 2019 r. w sprawie wpłat na pokrycie nadzoru nad działalnością w zakresie funduszy emerytalnych i pracowniczych programów emerytalnych**
- 2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 czerwca 2019 r. w sprawie opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym**
- 3. Projekt ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o uchyleniu ustawy o specjalnym podatku węglowodorowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw**
- 4. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu przesyłania deklaracji i podań oraz rodzajów podpisu elektronicznego, którymi powinny być opatrzone**
- 5. Rządowy projekt ustawy z dnia 27 maja 2019 r. - Przepisy wprowadzające ustawę – Ordynacja podatkowa i ustawę o Rzeczniku Praw Podatnika**
- 6. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 marca 2019 r. w sprawie wzoru zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej**
- 7. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 kwietnia 2019 r. w sprawie poziomu istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego**
- 8. Poselski projekt ustawy Karta Praw Podatnika**
- 9. Projekt ustawy z dnia 3 czerwca 2019 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej**
- 10. Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 2019 r. w**

**sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad małymi instytucjami
płatniczymi**

- 11.** Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. **o systemie instytucji rozwoju**
- 12.** Rządowy projekt ustawy z dnia 24 maja 2019 r. **o Rzeczniku Praw Podatnika**
- 13.** Projekt ustawy z dnia 2 lipca 2019 r. **o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw**
- 14.** Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 stycznia 2019 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczególnych zasad rachunkowości funduszy inwestycyjnych**
- 15.** Rządowy projekt ustawy z dnia 27 maja 2019 r. – **Ordynacja podatkowa**

VAT

Wejdzie w życie

1. Ustawa z dnia 12 kwietnia 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 września 2019 r.

Regulacja zakładająca publikowanie przez Szefa KAS na stronie BIP Ministerstwa Finansów wykazu podatników VAT czynnych zawierającego informacje (dane) o podatnikach zarejestrowanych jako podatnicy VAT czynni, który będzie aktualizowany na bieżąco, tj. w każdy dzień roboczy, raz na dobę, ma przyczynić się do tego, że uczciwi podatnicy w sposób istotny ograniczą ryzyko narażenia się na możliwość zakwestionowania przez organy podatkowe prawa do odliczenia podatku naliczonego poprzez szeroki dostęp do informacji o swoich kontrahentach.

W stosunku do publikowanej już na stronie MF usługi umożliwiającej sprawdzenie statusu podmiotu w VAT wykaz będzie umożliwiał dostęp do większej ilości informacji do weryfikacji podatników poprzez dodanie takich istotnych informacji jak: firma (nazwa) lub imię i nazwisko, numer, za pomocą którego podmiot został zidentyfikowany na potrzeby podatku, jeżeli taki numer został przyznany, numer identyfikacyjny REGON, o ile został nadany, numer PESEL, o ile podmiot posiada, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile został nadany, adres siedziby - w przypadku podmiotu niebędącego osobą fizyczną, adres stałego miejsca prowadzenia działalności albo adres rejestracyjny, w przypadku braku adresu stałego miejsca prowadzenia działalności - w odniesieniu do osoby fizycznej, imiona i nazwiska osób wchodzących w skład organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu oraz ich numery identyfikacji podatkowej lub numery PESEL, imiona i nazwiska prokurentów oraz ich numery identyfikacji podatkowej lub numery PESEL, imię i nazwisko lub firmę (nazwę) wspólnika oraz jego numer identyfikacji podatkowej lub numer PESEL, daty rejestracji, odmowy rejestracji albo wykreślenia z rejestru oraz przywrócenia zarejestrowania jako podatnika VAT, podstawę prawną rejestracji, odmowy rejestracji albo wykreślenia z rejestru oraz przywrócenia zarejestrowania jako podatnika VAT, numery rachunków rozliczeniowych w rozumieniu art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe lub imiennych rachunków w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, otwartych w związku z prowadzoną przez członka działalnością gospodarczą.

Ustawa wprowadza w **Ordynacji podatkowej** odpowiedzialność solidarną wobec podatnika, na rzecz którego dokonano dostawy towaru lub wyświadczono usługę wraz z podmiotem dokonującym tej dostawy lub świadczącym tę usługę za jego zaległości podatkowe w części podatku proporcjonalnie przypadającej na tę dostawę lub tę usługę, w przypadku gdy zapłata należności zostanie przekazana na rachunek inny niż zawarty w projektowanym wykazie podatników VAT czynnych. Odpowiedzialność solidarna będzie dotyczyła tylko kwoty podatku, związanego z konkretną dostawą towarów lub świadczeniem usług, za które płatność nie została dokonana na rachunek bankowy podatnika zawarty w wykazie podatników VAT czynnych i transakcji, których wartość przekracza 15 000 zł.

W **ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych** oraz w **ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych** wprowadza się zmiany, zgodnie z którymi podatnicy (w przypadku osób fizycznych będą to podatnicy prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą) nie zaliczają do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji określonej w art. 19 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców została dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego lub w przypadku transakcji z podatnikiem zarejestrowanym na potrzeby podatku od towarów i usług jako podatnik VAT czynny, na rachunek inny niż zawarty w wykazie, o którym mowa w art. 96b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług. W ww. zakresie zmiana ta poszerza zakres już istniejących przepisów dotyczących płatności gotówkowych w ramach transakcji przekraczających kwotę 15 000 zł.

W **ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników** wprowadza się zmiany w zakresie dotyczącym rozszerzenia danych nieobjętych tajemnicą skarbową również o numery rachunków bankowych podatnika lub imiennych rachunków w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazanych w zgłoszeniu identyfikacyjnym lub zgłoszeniu aktualizacyjnym, z wyjątkiem rachunku VAT. Wprowadzenie tej zmiany wynika z faktu, że publikowany wykaz będzie zawierał również informacje dotyczące takich numerów rachunków. Pozostałe zmiany mają charakter dostosowawczy.

[Link](#)

Projekty

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 marca 2019 r. **w sprawie sposobu uiszczenia opłat dotyczących wydania wiążącej informacji stawkowej**

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, zwanej dalej „ustawą o VAT”, wprowadzono nowe regulacje poprzez dodanie w dziale VIII rozdziału 1a „Wiążąca informacja stawkowa”. Umożliwiają one wprowadzenie instrumentu zapewniającego podatnikom większą pewność co do prawidłowości zastosowanych stawek tego podatku. Tę funkcję będą pełniły wiążące informacje stawkowe (WIS), które będą decyzjami wydawanymi w oparciu o przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.). Regulacje te przewidują m. in. uiszczanie opłat za wnioski o wydanie WIS oraz opłat za dodatkowe badania i analizy laboratoryjne, które – jeśli okażą się niezbędne do wydania WIS – zostaną zlecone do wykonania przez organ wydający WIS.

Art. 42f ustawy o VAT zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzenia regulującego sposób uiszczenia ww. opłat.

Stan: 11.07.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie opiniowania.

Nie został podany moment wejścia rozporządzenia w życie.

[Link](#)

2. Projekt ustawy z dnia 11 czerwca 2019 r. **o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy**

Konieczność zmiany ustawy o VAT w związku z implementacją do polskiego porządku prawnego:

- przepisów unijnych, w szczególności dyrektywy 2018/1910 oraz
- wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-307/16 Stanisław Pieńkowski.

W zakresie implementacji dyrektywy 2018/1910 projektowana ustawa wprowadza nowe regulacje dotyczące procedury magazynu typu call-off stock (w tym modyfikuje regulacje dotyczące magazynów konsygnacyjnych obecnie istniejące w ustawie o VAT), modyfikuje przepisy dotyczące transakcji łańcuchowych oraz przepisy w zakresie warunków niezbędnych do zastosowania zwolnienia z podatku dostawy towarów w transakcjach wewnątrzspółnotowych (stawka 0%).

Oczekiwany efekt to uproszczenie, modernizacja i ujednoczenie oraz w niektórych obszarach uszczelnienie przepisów dotyczących VAT mających zastosowanie do transakcji transgranicznych.

Z kolei, rozporządzenie wykonawcze 2018/1912 wprowadza zmiany w zakresie dowodów wymaganych do zastosowania zwolnienia (stawki 0%) przy transakcjach wewnątrzwspólnotowych (wewnątrzwspólnotowa dostawa) oraz ewidencji prowadzonej przez dostawcę oraz nabywcę dla potrzeb zastosowania procedury magazynu typu call-off stock. Ponieważ przedmiotowe rozporządzenie ma zasięg ogólny, wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich, nie wymaga implementacji do krajowego porządku prawnego. Zmiany w ustawie o VAT w zakresie prowadzonej ewidencji będą miały zatem jedynie charakter dostosowujący.

Konsekwencją wyroku TSUE w sprawie C-307/16 Stanisław Pieńkowski dotyczącego systemu zwrotu podatku podróznym w zakresie przepisów krajowych uzależniających możliwość korzystania ze zwolnienia od osiągnięcia minimalnego pułapu obrotów albo od zawarcia umowy z podmiotem uprawnionym do zwrotu VAT podróznym jest zmiana przepisów polegająca na rezygnacji z określonego w art. 127 ust. 6 ustawy o VAT warunku osiągnięcia w poprzednim roku podatkowym obrotów powyżej 400.000 zł uprawniającego sprzedawcę do dokonywania samodzielnego zwrotu podatku VAT podróznym dokonującym zakupów w systemie TAX FREE.

Stan: 24.06.2019 r. – projekt ustawy znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2020 r., z wyjątkami

[Link](#)

3. Ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Ordynacja podatkowa

Ustawa przewiduje zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług:

- wprowadzenie nowej matrycy stawek VAT – nowe wykazy towarów i usług opodatkowanych stawkami obniżonymi 8% i 5% (nowe załączniki nr 3 i 10 do ustawy) opartych na CN oraz PKWiU 2015, przy przyjęciu zasady stosowania jednej stawki dla całych (w miarę możliwości) działów CN, generalnego obniżania stawki w przypadku konieczności jej zmiany dla danego towaru („równanie w dół”) oraz podwyższenia stawki dla punktowo wybranych (nielicznych) towarów lub usług (w celu maksymalnie możliwego zrównoważenia efektu finansowego);

- zmiany w systemie ryczałtowym dla rolników polegające na uchyleniu załącznika nr 2 i wprowadzeniu nowej ogólnej definicji produktów rolnych, co pozwoli objąć tym system wszystkie produkty (oraz towary z nich wytworzone) pochodzące z własnej działalności rolniczej rolnika ryczałtowego. Obecnie dotyczy to tylko towarów wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy o VAT (oraz towarów z nich wytworzonych);
- wprowadzenie instytucji wiążącej informacji stawkowej (WIS) – jako instrumentu zapewniającego podatnikom większą pewność co do prawidłowości opodatkowania podatkiem VAT realizowanych transakcji. W tym zakresie projektowane przepisy określają procedurę wydawania WIS oraz przewidują stosowną ochronę dla podatników posługujących się WIS.
- „przełożenie” obecnego PKWiU 2008 na odpowiednie kody CN (dla towarów) lub symbole PKWiU 2015 (dla usług) w przepisach ustawy, bez zmiany – zasadniczo – zakresu odpowiednich regulacji – większość tego rodzaju zmian pozostanie neutralna dla obecnie obowiązujących regulacji. Zmiany nastąpią w obszarze stosowania mechanizmu odwróconego obciążenia w obrocie krajowym oraz stosowania instytucji odpowiedzialności solidarnej, co wynika z „przełożenia” symboli PKWiU dla towarów wymienionych w załącznikach nr 11 i 13 do ustawy na CN – gdzie przy założeniu maksymalnie uproszczonej formy tych załączników (i racjonalizacji ich zakresu), nie sposób było osiągnąć efektu w postaci wiernego przełożenia (na zasadzie 1:1) odpowiednich symboli.

Ustawa przewiduje również zmianę w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa polegającą na ustanowieniu Szefa Krajowej Administracji Skarbowej organem odwoławczym od WIS.

Stan: 19.07.2019 r. – uchwalono ustawę na posiedzeniu Sejmu.

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 listopada 2019 r., z wyjątkami.

[Link](#)

4. Ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw

Ustawa zakłada zastąpienie odwróconego obciążenia i odpowiedzialności solidarnej obligatoryjnie stosowanym mechanizmem podzielonej płatności. Mechanizm podzielonej płatności to rozwiązanie systemowe, pozbawione wad charakterystycznych dla odwróconego obciążenia. Jego stosowanie eliminuje oszustwa w VAT już w samym

zarodku. Mechanizm ten uważany jest za jedno z rozwiązań mających na celu przeciwdziałanie nadużyciom i oszustwom podatkowym, eliminując ryzyko znikania podatników wraz z zapłaconym im przez kontrahentów, a nieodprowadzonym podatkiem. System ten z założenia utrudnia lub wręcz uniemożliwia powstawanie nadużyć już na etapie samej transakcji, a jednocześnie zapewnia lepszą transparentność rozliczeń VAT-owskich. Stosowanie mechanizmu podzielonej płatności pozwoli z jednej strony na zabezpieczenie budżetu państwa przed ryzykiem nieodprowadzenia VAT przez dostawcę, z drugiej zaś strony uwolni kontrahentów od ryzyka uwikłania w schematy, zmierzające do wyłudzenia tego podatku. Podstawowym bowiem skutkiem zastosowania modelu podzielonej płatności jest fakt, że kwota podatku zgromadzona na odrębnym rachunku VAT podatnika będzie mogła być przez niego przeznaczona na ograniczone cele – tj. zasadniczo na zapłatę podatku VAT (w tym podatku od importu towarów), podatku dochodowego od osób prawnych, podatku dochodowego od osób fizycznych, podatku akcyzowego, należności celnych oraz składek na ZUS lub zapłatę VAT z faktur otrzymanych od innych kontrahentów. Model podzielonej płatności gwarantuje zatem otrzymanie przez organy podatkowe zarówno całej kwoty VAT, która powinna zostać odprowadzona na rzecz Skarbu Państwa jak i innych podatków i należności należnych Skarbowi Państwa.

Elementem identyfikującym obowiązkowe zastosowanie mechanizmu podzielonej płatności do danej transakcji będzie odpowiednia informacja zamieszczona na fakturze. Obligatoryjny mechanizm podzielonej płatności będzie stosowany w relacjach B2B wyłącznie w zakresie transakcji o wartości powyżej 15 tys. zł, czyli transakcji objętych obowiązkiem regulowania za pośrednictwem rachunku bankowego.

Obligatoryjna forma mechanizmu podzielonej płatności stosowana w odniesieniu do określonych branż nie zastąpi systemu fakultatywnego mechanizmu, będzie funkcjonowała równolegle z nim. Równolegle przedmiotowym projektem wprowadza się (zarówno w modelu dobrowolnym, jak i obowiązkowym) pewne ułatwienia w stosowaniu. Głównym jest wprowadzenie możliwości opłacania z rachunku VAT nie tylko podatku VAT jak to ma miejsce obecnie ale również innych należności czyli podatków dochodowych, akcyzy, cła oraz składek ZUS. Wprowadzenie tej możliwości jest odpowiedzią na obawy zgłaszane przez podatników co do pogorszenia ich płynności finansowej w związku z ograniczoną dyspozycyjnością środków zgromadzonych na rachunku VAT.

Konsekwencją rozszerzenia możliwości wydatkowania środków z rachunku VAT na inne, niż tylko VAT należności jest rozszerzenie egzekucji z rachunku VAT również na te inne należności.

Dodatkowo proponuje się aby podatnicy, którzy mimo obowiązku dokonania płatności w mechanizmie podzielonej płatności nie zastosują tej formy rozliczenia, ponosili określone konsekwencje. Proponuje się wprowadzenie takich konsekwencji zarówno na gruncie podatku VAT jak i podatku dochodowego, czyli sankcja w podatku VAT, jak też brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części (lub zmniejszenia wysokości kosztów), w jakiej płatność dotycząca transakcji powyżej 15 000 zł obejmująca towary lub usługi objęte obowiązkiem stosowania mechanizmu podzielonej płatności została dokonana w inny sposób niż mechanizm podzielonej płatności.

Ponadto proponuje się w przedmiotowym projekcie jednoznacznie zwolnić z opłaty skarbowej w wysokości 30 zł wnioski składane przez podatników o wyrażenie zgody na przekazanie środków zgromadzonych na rachunku VAT na rachunek rozliczeniowy podatnika (czynność wynikająca z art. 108b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług). Z uwagi na oparcie działania mechanizmu podzielonej płatności na rachunkach rozliczeniowych (tylko do tego typu rachunków otwierane są rachunki VAT) wystąpi obowiązek używania w prowadzonej działalności gospodarczej rachunków rozliczeniowych. Obowiązek ten będzie dotyczył wyłącznie podatników objętych obowiązkową formą mechanizmu podzielonej płatności. Stosowne zmiany w tym zakresie zostaną wprowadzone w ustawie **Prawo bankowe**.

Zmiany regulacji w innych aktach prawnych są konsekwencją wynikającą z wyżej opisanego rozwiązania.

Stan: 19.07.2019 r. – uchwalono ustawę na posiedzeniu Sejmu.

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 listopada 2019 r., z wyjątkami.

[Link](#)

5. Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw

W ustawie zmieniono przepisy dotyczące deklaracji podatkowych i ewidencji VAT. Elementy ewidencji VAT będą, co do zasady, odzwierciedlały dane przesyłane obecnie w JPK_VAT oraz będą zawierały dodatkowe dane, które są potrzebne do analizy. Elementy z obecnej deklaracji VAT-7 (VAT-7K), co do zasady, zostaną przeniesione do nowej deklaracji w postaci pliku JPK. Plik ten, jako deklaracja, stanowiący rozliczenie w podatku od towarów i usług, będzie przesyłany analogicznie jak obecny plik JPK_VAT. Ustawa nie przewiduje rezygnacji z możliwości składania deklaracji podatkowych kwartalnych VAT-7K. Podatnicy, którzy wybiorą rozliczenie kwartalne, będą musieli (tak jak obecnie

przesyłają plik JPK_VAT) przesyłać ewidencję VAT w nowej formie. W związku z tym zasady dla podatników korzystających z rozliczenia kwartalnego nie zmieniają się.

W wyniku wprowadzonych zmian nastąpi znaczne zmniejszenie obciążeń podatników obowiązkami związanymi z procesem deklarowania podatku VAT i raportowania danych z ewidencji oraz uproszczenie rozliczeń z urzędem skarbowym. Wszyscy podatnicy będą składali tylko jeden dokument w terminie miesięcznym (odpowiednio kwartalnym) bez dodatkowych załączników, które były wymagane przy składaniu deklaracji VAT-7 (VAT-7K). Ustawa przewiduje pełniejsze wykorzystanie danych pozyskanych na podstawie przesyłanych ewidencji, w ramach składanych nowych plików JPK_VAT w ramach Centralnego Rejestru Danych Podatkowych. Ma ona na celu doregulowanie możliwości przetwarzania i analizowania danych przesyłanych przez podatników w formie nowego pliku JPK VAT, w zakresie części ewidencyjnej. Dane ze schemy JPK_VAT wpływają do tego Rejestru już od 25 lutego 2018 r., tj. gdy po raz pierwszy wszyscy podatnicy podatku VAT mieli obowiązek przesłania plików JPK_VAT, będącego informacją o wszystkich fakturach, które wystawili i otrzymali. Głównym celem tej regulacji jest efektywniejsza analiza i kontrola prawidłowości wystawianych przez podatników faktur VAT i eliminacja nadużyć związanych z procederem wystawiania „pustych” faktur i wyłudzeń karuzelowych.

Stan: 15.07.2019 r. – ustawę przekazano Prezydentowi do podpisu.

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2020 r., z wyjątkami.

[Link](#)

6. Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (UA37)

Proponowane niniejszą ustawą zmiany w **ustawie o VAT** nakierowane na uszczelnienie systemu VAT, dotyczą: 1. wyłączenia możliwości korzystania ze zwolnienia podmiotowego przez podatników: a) dokonujących dostaw na odległość (sprzedaż internetowa) niektórych towarów wrażliwych na oszustwa – tj. towarów sklasyfikowanych według Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług w grupowaniach PKWiU 20.42.1, 26 – 28 (m.in. preparaty kosmetyczne i toaletowe, sprzęt elektroniczny i elektryczny, rtv i agd), b) sprzedaż hurtowa i detaliczna części do pojazdów samochodowych i motocykli, c) świadczących usługi ściągania długów; 2. doprecyzowania zakresu obowiązku rozliczania podatku VAT w obrocie produktami ropopochodnymi poprzez wprowadzenie do ustawy o VAT katalogu wyrobów co do których podatnik jest obowiązany bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania kwot podatku na rachunek urzędu skarbowego właściwego w zakresie wpłat podatku akcyzowego, co wyeliminuje

wątpliwości odnośnie do zakresu stosowania ww. przepisów; 3. zmiany w przepisach dotyczących rejestracji podatników; 4. zmian w zakresie zasad wystawiania faktur, których podstawą jest paragon fiskalny oraz korzystania z takich faktur (jednocześnie wprowadzenie stosownych sankcji w tym zakresie) mających na celu zapewnienie, że faktura wystawiona dla podatnika (oraz wykorzystana przez niego) na podstawie paragonu dokumentuje zakup dokonany przez tego podatnika. Ponadto w przepisach ustawy o VAT proponuje się następujące zmiany: 1. wyłączenie z opodatkowania podatkiem VAT importu towarów w przypadku zawarcia umów między Rzeczpospolitą Polską a państwem trzecim, dotyczących budowy lub utrzymania mostów transgranicznych lub wspólnych odcinków dróg, jeżeli w odniesieniu do tej umowy wydana została stosowna decyzja derogacyjna; 2. umożliwienie podatnikom obliczenia i wykazania kwoty podatku VAT z tytułu importu towarów w dokumencie rozliczenia zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446, w przypadkach określonych w art. 324 i art. 325 rozporządzenia 2015/2447 oraz zniesienie obowiązku zawiadamiania organów o zamiarze lub rezygnacji z rozliczania VAT bezpośrednio w deklaracji podatkowej; 3. dostosowanie zwolnienia od podatku dla gier hazardowych do nowych przepisów ustawy o grach hazardowych; 4. modyfikacja przesłanek stosowania zwolnienia dla dostaw budynków, budowli i ich części, poprzez likwidację warunku, że ich zasiedlenie nastąpiło w ramach czynności podlegającej opodatkowaniu (wykorzystywanie na własne potrzeby wybudowanego przez podatnika budynku nie było uznawane za zasiedlenie) – stanowi to realizację wyroku TSUE z 16.11.2017 r. w sprawie C-308/16 Kozuba Premium Selection; 5. doprecyzowanie zasad dokonywania zwrotu nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w przyspieszonym – 25-dniowym terminie – w zakresie dokumentowania zapłaty należności za nabyte towary lub usługi; 6. zmiana zakresu danych umieszczanych na dokumentach wystawianych przy nabywaniu produktów rolnych i usług rolniczych od rolników ryczałtowych (fakturach VAT RR) – poprzez likwidację obowiązku umieszczania na fakturach VAT RR danych dotyczących dokumentów identyfikujących dostawców produktów rolnych, jak również wprowadzenie możliwości wystawiania i przesyłania tych dokumentów w formie elektronicznej; 7. modyfikacja warunków odliczenia zryczałtowanej kwoty podatku przez nabywców produktów rolnych i usług rolniczych od rolników ryczałtowych poprzez likwidację warunku koniecznego do odliczenia przez podatnika tej kwoty w postaci zapłaty za nabyte towary lub usługi w ciągu 14 dni oraz wprowadzenie możliwości dokonywania tej zapłaty na rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której rolnik jest członkiem (obok istniejącego dotychczas obowiązku zapłaty na rachunek bankowy rolnika); 8. dostosowanie niektórych przepisów do wprowadzonego od 1 stycznia 2018 r. obowiązku składania deklaracji podatkowych wyłącznie za pomocą środków komunikacji

elektronicznej i braku możliwości składania tą drogą wraz z deklaracją innych dokumentów; 9. wprowadzenie ułatwień dla komorników oraz organów egzekucyjnych w wywiązywaniu się przez nich z obowiązków płatnika podatku od towarów i usług w szczególności w sytuacjach gdy kontakt z podatnikiem – dłużnikiem jest utrudniony; 10. modyfikacja systemu korekt w przypadku, gdy podatnicy VAT czynni podejmą decyzję o ponownym skorzystaniu ze zwolnień, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 albo art. 113 ust. 1 ustawy o VAT; 11. obniżenie wysokości dodatkowego zobowiązania podatkowego do 15% w przypadku, gdy podatnik złoży korektę deklaracji podatkowej po wszczęciu kontroli celno-skarbowej. Zmiany te wprowadzają ułatwienia w prowadzeniu działalności gospodarczej i stosowaniu przez podatników przepisów podatkowych. Proponowane natomiast zmiany w Ordynacji podatkowej wiążą się z uwzględnieniem Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w katalogu podmiotów, którym mogą być udostępniane informacje objęte tajemnicą skarbową, co pozwoli mu na skuteczniejszą realizację zadań ustawowych w tym w zakresie udzielania lub cofania koncesji na obrót paliwami, czyli w obszarze narażonym na ryzyko nadużyć VAT-owskich, objętym uszczelnieniami wprowadzanymi niniejszym projektem (patrz: zmiany uszczelniające w ustawie o VAT – pkt 2 oraz zmiany w ustawie o podatku akcyzowym – poniżej).

Ustawa nowelizująca w części dotyczącej **ustawy o podatku akcyzowym** zawiera propozycję odwołania do wprowadzonego do ustawy o VAT katalogu wyrobów, co do których podatnik jest obowiązany bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania kwot podatku VAT na rachunek urzędu skarbowego właściwego w zakresie wpłat podatku akcyzowego, co zapobiegnie pojawiającym się wątpliwościom odnośnie do zakresu stosowania przepisów ustawy o podatku akcyzowym w odniesieniu do produktów ropopochodnych, które mogą być zastosowane zarówno do napędu pojazdów, jak i stanowiąc surowiec do produkcji innych wyrobów. W zakresie zmian dotyczących podatku akcyzowego ustawa przewiduje, że w przypadku przemieszczania na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy będzie dołączenie do tych wyrobów dokumentów handlowych (zamiast e-AD) i złożenie zabezpieczenia akcyzowego. Dodatkowo, w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego ww. wyrobów akcyzowych, warunkiem objęcia ich procedurą zawieszenia poboru akcyzy na terytorium kraju będzie złożenie przez podatnika zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu skarbowego. W wyniku wprowadzenia powyższych zmian w ustawie o podatku akcyzowym oczekuje się, iż dojdzie do uszczelnienia obrotu oraz wyeliminowania nieprawidłowości występujących w obrocie wyrobami akcyzowymi

niewymienionymi w załączniku nr 2 do ustawy, objętymi stawką akcyzy inną niż stawka zerowa (zwłaszcza olejami smarowymi). W obecnym stanie prawnym zgodnie z przepisami ustawy o podatku akcyzowym, stawka akcyzy na: - oleje smarowe mineralne klasyfikowane do pozycji CN 2710 wynosi 1180,00 zł/1000 litrów, - preparaty smarowe syntetyczne klasyfikowane do pozycji CN 3403, o ile nie są przeznaczone do celów opałowych czy napędowych wynosi 0 zł. Wprowadzenie stawki akcyzy w wysokości 1.180,00 zł/1000 litrów dla preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403 (czyli w takiej wysokości jak dla olejów smarowych z pozycji 2710) powinno wyeliminować nieprawidłowości w opodatkowaniu olejów smarowych, które często są klasyfikowane jako preparaty smarowe co skutkuje zastosowaniem zerowej stawki akcyzy. Taki proceder jest możliwy z uwagi na zbliżone właściwości fizykochemiczne tych dwóch grup wyrobów energetycznych. Opodatkowanie preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403 stawką akcyzy inną niż stawka zerowa będzie skutkowało tym, że wyroby te będą również musiały być, co do zasady, produkowane w składzie podatkowym. W związku z tym w przepisach ustawy o podatku akcyzowym określono dla tych wyrobów dodatkowe warunki uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego typu magazynowego oraz składu podatkowego prowadzonego przez operatora logistycznego. W ustawie o podatku akcyzowym wprowadzono również zmiany doprecyzowujące i uszczelniające w zakresie klasyfikacji wyrobów energetycznych wprowadzonej w ustawie o podatku akcyzowym od dnia 1 stycznia 2019 r., na mocy ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym. W związku z tym, iż podczas trakcie roboczych konsultacji z Komisją Europejską ustalono, że preferencje podatkowe w postaci zerowej stawki akcyzy dla niektórych gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych wchodzi w zakres art. 44 tzw. rozporządzenia ogólnego w sprawie wyłączeń blokowych, tj. Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.1), w celu wdrożenia ww. preferencji podatkowych strona polska powinna skorzystać z procedury wynikającej z ww. rozporządzenia unijnego i na jego podstawie przekazać Komisji Europejskiej informację na temat omawianego środka pomocy. Zmiana przepisów, które dotychczas warunkowały skorzystanie z ww. preferencji podatkowej od pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej na warunek w postaci skorzystania z procedury wynikającej z ww. rozporządzenia powinno przyspieszyć możliwość stosowania zerowej stawki akcyzy dla niektórych gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych.

Ustawa nowelizująca w części dotyczącej **ustawy Prawo energetyczne** zawiera doprecyzowanie definicji paliw ciekłych poprzez wskazanie, że określone wyroby stanowią

paliwa bez względu na różne możliwe ich zastosowania, co pozwoli uszczelnić system koncesjonowania i nadzoru nad obrotem, produkcją i przywozem paliw. W konsekwencji rozszerzeniu ulegnie katalog podmiotów zobowiązanych do uzyskania koncesji (zmiany zakresu posiadanej koncesji) lub obowiązanych do uzyskania wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art. 32a ustawy Prawo energetyczne. W tym zakresie ustawa może przyczynić się do zmniejszenia szarej strefy w obszarze przedsiębiorstw działających na rynku paliw ciekłych.

Stan: 15.07.2019 r. – ustawę przekazano Prezydentowi do podpisu.

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 września 2019 r., z wyjątkami.

[Link](#)

7. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 marca 2019 r. w sprawie zakresu danych zawartych w ewidencji zakupu i sprzedaży oraz w deklaracjach dla podatku od towarów i usług

Na podstawie przepisów projektu ustawy o podatku od towarów i usług oraz innych ustaw, dalej zwana: „ustawą zmieniającą”, wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, z późn. zm.) – zwanej dalej: „ustawą o VAT” mające na celu zastąpienie deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 i VAT-7K przez przesyłanie nowego przekształconego pliku JPK_VAT. Rozbudowane pliki JPK_VAT będą zawierały dane pozwalające na zastąpienie obecnie składanej deklaracji VAT w formie elektronicznej, oraz obecnie przesyłanych plików JPK_VAT. Nowy plik JPK_VAT będzie dokumentem elektronicznym wspólnym dla deklaracji VAT (która zastąpi obecne deklaracje VAT-7 i VAT-7K) i ewidencji VAT. Plik ten będzie wysyłany w terminie właściwym dla złożenia deklaracji VAT (wspólna tzw. „schema” dla deklaracji i ewidencji). Wprowadzony będzie jeden nowy plik JPK_VAT, składający się z części deklaracyjnej oraz części ewidencyjnej. Wprowadzane zmiany zmniejszają obowiązki informacyjne dla podatników podatku VAT, gdyż w znacznym stopniu uproszczają rozliczenia z urzędem skarbowym. Wszyscy podatnicy będą składali jeden dokument, odpowiednio w terminie miesięcznym lub kwartalnym, bez dodatkowych załączników, które były wymagane przy składaniu tradycyjnych deklaracji VAT-7 (VAT-7K).

W związku z projektowaną ustawą zmieniającą niezbędnym jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 99 ust. 13b oraz art. 109 ust. 14 zmienianej ustawy o VAT. Zgodnie z projektowanym art. 99 ust. 13b ustawy o VAT Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych objętych deklaracjami, o których mowa w ust. 1–3, potrzebny do obliczenia

wysokości podatku, w tym wysokości podstawy opodatkowania, podatku należnego i podatku naliczonego, a także dane dotyczące podatnika, uwzględniając konieczność prawidłowego rozliczenia podatku oraz kontroli tego obowiązku przez organ podatkowy.

W myśl art. 109 ust. 14 zmienianej ustawy o VAT Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 3b oraz sposób wykazywania danych w ewidencji przesyłanej zgodnie z ust. 3c i 3d, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowości rozliczeń podatników, identyfikowania obszarów, w których występują nadużycia w podatku od towarów i usług lub narażonych na te nadużycia oraz możliwości techniczno-organizacyjne prowadzenia przez podatników ewidencji.

Projektowane rozporządzenie określa szczegółowy zakres danych objętych deklaracjami, o których mowa w ust. 1–3, potrzebny do obliczenia wysokości podatku, w tym wysokości podstawy opodatkowania, podatku należnego i podatku naliczonego, a także dane dotyczące podatnika, uwzględniając konieczność prawidłowego rozliczenia podatku oraz kontroli tego obowiązku przez organ podatkowy. Ponadto określa szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 3b oraz sposób wykazywania danych w ewidencji przesyłanej zgodnie z ust. 3c i 3d, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowości rozliczeń podatników, identyfikowania obszarów, w których występują nadużycia w podatku od towarów i usług lub narażonych na te nadużycia oraz możliwości techniczno-organizacyjne prowadzenia przez podatników ewidencji.

Stan: 15.07.2019 r. – przekazano Prezydentowi do podpisu ustawę wraz z którą projekt rozporządzenia był procedowany.

Projekt rozporządzenia przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

[Link](#)

Akcyza i cło

Projekty

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 czerwca 2019 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy**

W związku z przyjęciem przez Radę Ministrów z dniem 28 czerwca 2018 r. dokumentu rządowego pt. „Informacja dotycząca deregulacji obowiązku stosowania pieczęci/pieczętek przez obywateli i przedsiębiorców” Członkowie Rady Ministrów, zgodnie z właściwością, zobowiązani zostali do podjęcia działań w zakresie deregulacji obowiązku stosowania pieczęci/pieczętek przez obywateli i przedsiębiorców w odniesieniu do aktów prawnych wymienionych w załączniku do ww. Informacji. Wśród wskazanych w ww. Informacji aktów prawnych znalazło się rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 27 marca 2018 r. w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy (Dz. U. z 2019 r. poz. 843).

W ramach deregulacji obowiązku stosowania pieczęci/pieczętek przez obywateli i przedsiębiorców w odniesieniu do rozporządzenia w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy w § 8 ust. 1 oraz w załącznikach nr 1–9 oraz 14 i 15 do ww. aktu prawnego odstąpiono od obowiązku stosowania pieczętki nagłówkowej podmiotu na rzecz informacji o nazwie i adresie podmiotu.

Ponadto rozporządzenie zostało dostosowane do znowelizowanych przepisów art. 2 pkt 20 lit. a ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, zgodnie z którymi z pojęcia ubytków wyrobów akcyzowych wyłączone zostały straty powstałe podczas produkcji piwa i wina. Zmiany obejmują § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia oraz załączniki nr 6-8.

Stan: 23.07.2019 r. – projekt rozporządzenia jest na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 września 2019 r.

[Link](#)

2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 lipca 2019 r. **w sprawie przedłużenia okresu ważności znaków akcyzy naniesionych na opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych**

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 134 ust. 6 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym umożliwiające przedłużenie okresu ważności znaków akcyzy naniesionych na opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych wg wzorów sprzed 20 czerwca 2019 r. ponad okres przesłuzenia ustalony w ust. 2 ww. artykułu tj. od dnia 21 czerwca 2020 r.

Projekt rozporządzenia zakłada przedłużenie okresu ważności znaków akcyzy naniesionych na opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych, których wzory zostały określone w poz. III i VII w załączniku nr 1 oraz w poz. III w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 grudnia 2015 r. w sprawie przedłużenia ważności znaków akcyzy naniesionych na opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 428 i 1178 oraz z 2019 r. poz. 225), po upływie 12-miesięcznego ustawowego okresu przedłużenia ważności tych znaków, do dnia 31 grudnia 2020 r. Projektowana regulacja ułatwi podmiotom obowiązany do oznaczania wyrobów spirytusowych płynną sprzedaż wyrobów oznaczonych dotychczasowymi znakami akcyzy.

Stan: 16.07.2019 r. – projekt rozporządzenia jest na etapie konsultacji publicznych.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia

[Link](#)

3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 lipca 2019 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie wzorów dokumentów związanych z rejestracją w zakresie podatku akcyzowego**

Potrzeba zmiany rozporządzenia w sprawie wzorów dokumentów związanych z rejestracją w zakresie podatku akcyzowego wynika ze zmian ustawy o podatku akcyzowym wprowadzonych ustawą z dnia..... 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw. Zmiany te dotyczą wprowadzenia opodatkowania stawką akcyzy inną niż stawka zerowa preparatów smarowych klasyfikowanych do poz. CN 3403 oraz wprowadzenia zwolnienia od akcyzy ze względu na przeznaczenie używanych do statków powietrznych preparatów smarowych do silników lotniczych. Wejście w życie tych zmian powodować będzie obowiązek złożenia zgłoszenia rejestracyjnego na formularzu AKC-R dla podmiotów, które będą chciały prowadzić działalność gospodarczą i wykonywać czynności z użyciem preparatów smarowych

opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa bądź z wykorzystaniem tych preparatów w przypadku ich zwolnienia od akcyzy ze względu na przeznaczenie. Podobny obowiązek, z tym, że dotyczący zmiany zgłoszenia rejestracyjnego spoczywa na podmiotach już zarejestrowanych (ale w zakresie wyrobów akcyzowych innych niż preparaty smarowe) z wykorzystaniem dotychczasowego formularza AKC-R, który nie wyszczególniał preparatów smarowych. Projektowane regulacje nadają nowe brzmienie załącznikowi nr 1 - formularz AKC-R, dostosowując je do zmian ustawy o podatku akcyzowym, we wskazanym wyżej zakresie.

Na skutek zmiany przepisów, wynikający z art. 16 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym obowiązek złożenia zgłoszenia rejestracyjnego przez każdy podmiot, który wykonuje czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą lub czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, będzie dotyczył również podmiotów dotychczas nieobjętych takim obowiązkiem, prowadzących działalność w zakresie preparatów smarowych. To powoduje konieczność zmiany rozporządzenia, w którym załącznik nr 1 tj. wzór zgłoszenia rejestracyjnego w zakresie podatku akcyzowego (formularz AKC-R) umożliwiłby spełnienie ustawowego wymogu, by zgłoszenie rejestracyjne zawierało dane dotyczące prowadzonej przez podatnika działalności w zakresie wyrobów akcyzowych. W związku z powyższym w formularzu AKC-R w części B.4 w pozycji 37 określającej rodzaj wyrobów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym oraz w pozycji 38 określającej rodzaj wyrobów objętych zwolnieniem od podatku akcyzowego dodano „preparaty smarowe”, co umożliwi podmiotom przekazanie organom podatkowym informacji w tym zakresie. Dodatkowo w formularzu dokonano drobnych zmian o charakterze dostosowawczym i redakcyjnym. Oczekiwany efektem będzie opracowanie formularza AKC-R, uwzględniającego nowelizację ustawy o podatku akcyzowym.

Stan: 16.07.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 listopada 2019.

[Link](#)

4. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 czerwca 2019 r. w sprawie wzorów dokumentów związanych z rejestracją uproszczoną w zakresie podatku akcyzowego

Potrzeba wydania rozporządzenia w sprawie wzorów dokumentów związanych z rejestracją uproszczoną w zakresie podatku akcyzowego wynika ze zmiany ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 864), która zostanie wprowadzona ustawą z dnia ... 2019 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania

drogowego i klejowego przewozu towarów oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Nowelizacja ustawy o podatku akcyzowym nakłada na podmiot zamierzający używać oleju opałowy, jako zużywający podmiot olejowy lub prowadzić działalność gospodarczą, jako pośredniczący podmiot olejowy obowiązek złożenia zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego. Obowiązek ten powinien być wykonany przed dniem pierwszej czynności związanej z wykorzystaniem oleju przeznaczonego do celów opałowych. Wprowadzenie obowiązku złożenia zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego przez pośredniczące podmioty olejowe oraz zużywające podmioty olejowe powoduje zatem konieczność wydania nowego rozporządzenia, które określi wzór zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego dla zużywającego podmiotu olejowego lub pośredniczącego podmiotu olejowego oraz zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania czynności przez pośredniczący podmiot olejowy lub zużywający podmiot olejowy, a także wzór potwierdzenia przyjęcia tego zgłoszenia. W związku z czym w art. 19a ustawy o podatku akcyzowym wprowadzonym ustawą z dnia o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz niektórych innych ustaw minister właściwy do spraw finansów publicznych został upoważniony do określenia w drodze rozporządzenia wzoru zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego dla zużywającego podmiotu olejowego lub pośredniczącego podmiotu olejowego oraz zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania czynności przez pośredniczący podmiot olejowy lub zużywający podmiot olejowy, a także wzoru potwierdzenia przyjęcia tego zgłoszenia.

Rekomendowanym rozwiązaniem jest wydanie rozporządzenia, które wykonując delegację ustawową zawartą w art. 19a ustawy o podatku akcyzowym określi wzór: 1) zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego w zakresie podatku akcyzowego albo o zaprzestaniu wykonywania czynności jako pośredniczący podmiot olejowy lub zużywający podmiot olejowy (AKCRU/AKC-ZU), stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia; 2) załącznika do zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego w zakresie podatku akcyzowego (AKCRU/A), stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia; 3) potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego w zakresie podatku akcyzowego (AKC-PR/U), stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia. Oczekiwany efekt to sprawne i skuteczne funkcjonowanie wzorów formularzy przy rejestracji pośredniczących podmiotów olejowych lub zużywających podmiotów olejowych.

Stan: 5.07.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

[Link](#)

5. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie zmiany obszaru wolnego obszaru celnego na terenie Portu Lotniczego im. Fryderyka Chopina w Warszawie

W celu dostosowania warunków przestrzennych do projektowanych zmian związanych z wdrożeniem nowej strategii obsługi procesów biznesowych, konieczne jest powiększenie obszaru wolnego obszaru celnego na terenie Portu Lotniczego im. Fryderyka Chopina w Warszawie.

Zgodnie z art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne Dz. U. z 2018 r. poz. 167, z późn. zm.) zmiana powierzchni wolnego obszaru celnego następuje w drodze rozporządzenia wydawanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki. Zmiana jest dokonywana na wniosek zarządzającego wolnym obszarem celnym – Przedsiębiorstwa Państwowego „Porty Lotnicze”.

Zmiana obszaru i przebiegu granic wolnego obszaru celnego jest następstwem opracowania przez zarządzającego nowej strategii zakładającej optymalizację procesów obsługi i przepływu pasażerów. Jest to związane z realizacją inwestycji dostosowujących istniejącą infrastrukturę do obsługi wzrastającego ruchu podróżnych. Ma także na celu usprawnienie warunków funkcjonowania podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w wolnym obszarze celnym.

Stan: 16.07.2019 r. – projekt rozporządzenia jest na etapie konsultacji publicznych. Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

6. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 czerwca 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wzorów deklaracji uproszczonej dla podatku akcyzowego od nabycia wewnątrzspółnotowego

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie wzorów deklaracji uproszczonej dla podatku akcyzowego od nabycia wewnątrzspółnotowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 267) został sporządzony w związku ze zmianami wprowadzonymi do rozporządzenia z dnia 24 lutego 2009 r. w sprawie wzoru dokumentów potwierdzających zapłatę akcyzy na terytorium kraju od samochodu osobowego nabytego wewnątrzspółnotowo lub brak obowiązku zapłaty tej akcyzy (Dz.

U. z 2018 r. poz. 347), których celem jest wyeliminowanie nieprawidłowości w opodatkowaniu akcyzą samochodów osobowych m.in. w zakresie zaniżania wartości sprowadzanego samochodu osobowego wskutek podawania w deklaracji akcyzowej nieprawdziwego roku jego produkcji oraz możliwości zarejestrowania w takiej sytuacji samochodu na podstawie uzyskanego z portalu PUESC dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy, który aktualnie nie zawiera informacji o roku produkcji samochodu osobowego. Aby możliwe było efektywne wyeliminowanie nieprawidłowości, poprzez właściwe skorelowanie danych zawartych w dokumencie potwierdzającym zapłatę akcyzy z danymi zawartymi w deklaracji akcyzowej, konieczna stała się również zmiana wzoru deklaracji uproszczonej dla podatku akcyzowego od nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodów osobowych (AKC-U/S).

Stan: 4.07.2019 r. – projekt rozporządzenia jest na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

[Link](#)

7. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wzoru dokumentów potwierdzających zapłatę akcyzy na terytorium kraju od samochodu osobowego nabytego wewnątrzwspólnotowo lub brak obowiązku zapłaty tej akcyzy

Zmiany w projektowanym rozporządzeniu polegają na wprowadzeniu we wzorze dokumentu zamieszczonego w załączniku nr 1 do ww. rozporządzenia nowych pól o treści: 1. „Rok produkcji” dodanego po polu „Marka, model”, 2. „Wysokość zapłaconej akcyzy**” dodanego po polu „Data zapłaty akcyzy”, 3. „Stan techniczny” dodanego po polu „Pojemność silnika (cm³)”.

Oczekiwany efektem podania w dokumencie potwierdzającym zapłatę akcyzy od samochodu osobowego roku jego produkcji jest wyeliminowanie pojawiających się nieprawidłowości polegających na zaniżaniu wartości sprowadzanego samochodu osobowego wskutek podawania w deklaracji akcyzowej przez nieuczciwe podmioty nieprawdziwego roku produkcji samochodu osobowego. Odzwierciedlenie w ww. dokumencie potwierdzającym zapłatę akcyzy podanego przez podatnika w złożonej deklaracji AKC-U/S roku produkcji samochodu, umożliwi na etapie jego rejestracji dokonanie weryfikacji przez urzędnika rejestrującego pojazd poprawności podanego przez podatnika roku produkcji samochodu.

Natomiast wprowadzenie w ww. dokumencie informacji o wysokości zapłaconej akcyzy od nabytego wewnątrzwspólnotowo samochodu osobowego umożliwi nabywcom

używanych samochodów osobowych porównanie kwoty akcyzy zapłaconej od sprowadzonego samochodu osobowego do kwoty akcyzy znajdującej się w średniej wartości rynkowej nieuszkodzonego, podobnego pojazdu tej samej marki, tego samego modelu oraz rocznika, tzw. rezydualnej kwoty akcyzy. Pozwoli to kupującemu na ustalenie, czy występująca ewentualna różnica pomiędzy rezydualną kwotą akcyzy a kwotą akcyzy zapłaconą od sprowadzonego samochodu osobowego wynikała np. z jego poważnych uszkodzeń powypadkowych. Rozwiązanie to przyczyni się do zwiększenia ochrony interesów podmiotów kupujących używane samochody będące uprzednio przedmiotem nabycia wewnątrzspółnotowego. Dodawane pole z wykazaną zapłaconą wysokością akcyzy nie będzie dotyczyło podmiotów prowadzących sprzedaż nowych samochodów osobowych na rzecz wyspecjalizowanych salonów sprzedaży, o których mowa w art. 109 ust. 3a ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

Wprowadzenie w dokumencie potwierdzającym zapłatę akcyzy od samochodu osobowego informacji o stanie technicznym sprowadzonego samochodu pozwoli w prosty sposób uzyskać informację, czy pojazd w chwili jego przywozu do Polski był uszkodzony, czy też uszkodzeń nie posiadał. Przyjęte rozwiązanie wpisuje się we wskazaną powyżej ochronę interesów podmiotów kupujących używane samochody osobowe uprzednio sprowadzone do Polski z krajów UE.

Stan: 4.07.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie opiniowania. Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

[Link](#)

8. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 maja 2019 r. w sprawie znakowania i barwienia wyrobów energetycznych

Proponuje się zastąpienie stosowanych w rozporządzeniu kodów Nomenklatury Scalonej (CN) – kodami CN stosowanymi zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawa celnego w tym zakresie. Powyższa aktualizacja kodów CN została wprowadzona ustawą z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym. Po nowelizacji ustawa o podatku akcyzowym odwołuje się do klasyfikacji w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN) zgodnej z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1925 z dnia 12 października 2017 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. UE L 282 z 31.10.2017, str. 1), które weszło w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

Stan: 11.07.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie konsultacji publicznych.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

9. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 kwietnia 2019 r. **w sprawie zmiany obszaru wolnego obszaru celnego w Gdańsku**

W celu dostosowania warunków przestrzennych do projektowanych zmian związanych z wdrożeniem nowej strategii obsługi procesów biznesowych, konieczne jest zmniejszenie obszaru wolnego obszaru celnego w Gdańsku

Zgodnie z art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne Dz. U. z 2018 r. poz. 167, z późn. zm.) zmiana powierzchni wolnego obszaru celnego następuje w drodze rozporządzenia wydawanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki. Zmiana jest dokonywana na wniosek zarządzającego wolnym obszarem celnym – Zarządu Morskiego Portu Gdańsk S.A. Zmniejszenie obszaru wolnego obszaru celnego jest następstwem opracowania przez zarządzającego nowej strategii zakładającej optymalizację procesów przeładunkowych. Wdrożenie projektowanych rozwiązań biznesowych przyczyni się do poprawy organizacji przeładunków i składowania towarów.

Stan: 4.06.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie konsultacji publicznych.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

10. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie **w sprawie przypadków, w których podmioty nie muszą spełniać dodatkowych warunków uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego**

Wprowadzenie zmian do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie przypadków, w których podmioty nie muszą spełniać dodatkowych warunków uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego (Dz. U. poz. 2212) polega na wykreśleniu nieaktualnego rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 marca 2013 r. w sprawie certyfikacji działalności w

lotnictwie cywilnym (Dz. U. poz. 421), do którego w treści odwołuje się ww. rozporządzenie i wprowadzenie zapisu o charakterze ogólnym bez powoływania konkretnego aktu prawnego w zakresie certyfikacji działalności w lotnictwie cywilnym. Pozwoli to na uniknięcie konieczności nowelizacji ww. rozporządzenia Ministra Finansów w przypadku każdorazowej zmiany rozporządzenia wydanego na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2018 r. poz. 1183 z późn. zm.).

Rekomendowanym rozwiązaniem jest zmiana rozporządzenia w sprawie przypadków, w których podmioty nie muszą spełniać dodatkowych warunków uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, by odnosiło się do przepisów aktualnych w zakresie certyfikacji działalności w lotnictwie cywilnym.

Stan: 21.05.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie konsultacji publicznych.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

11. Projekt ustawy z dnia 12 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw

Zmiana **ustawy z dnia 19 marca 2004 r.- Prawo celne** (Dz. U. z 2019 poz. 1169) oraz niektórych innych ustaw spowodowana jest potrzebą ujednoczenia procedury wydawania przez naczelnika urzędu celno-skarbowego decyzji związanych z wymiarem należności celnych i podatkowych oraz opłaty paliwowej i opłaty emisyjnej z tytułu importu towarów.

W przypadku importu towarów podlegających należnościami celnym i podatkowym, postępowania w sprawie określenia (wymiaru) należności celnych i należności podatkowych, prowadzone są odrębnie, pomimo że dotyczy tego samego stanu faktycznego (ten sam podmiot, towar oraz zdarzenie powodujące powstanie długu celnego i zobowiązania podatkowego). Należności celne wymierzone są po przeprowadzeniu postępowania celnego (na podstawie przepisów celnych), zaś podatki – postępowania podatkowego (na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa – Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.) (dalej Ordynacja podatkowa). W zdecydowanej większości przypadków decyzje podatkowe wydawane są dopiero po wydaniu decyzji celnych, gdyż do podstawy opodatkowania podatkiem VAT i podatkiem akcyzowym (w przypadku samochodów osobowych) wlicza się wartość celną towaru i kwotę należności celnych określonych w decyzji celnej. Powoduje to brak możliwości prowadzenia ww. postępowań równolegle, co z kolei negatywnie wpływa na

szybkość postępowania oraz jego ekonomikę. W obu postępowaniach (celnym i podatkowym), mimo, że dotyczą tego samego stanu faktycznego, wykonywane są dwukrotnie analogiczne czynności procesowe, jak choćby prawo do bycia wysłuchanym w postępowaniu celnym i następnie wyznaczenie 7-dniowego terminu do wypowiedzenia się w postępowaniu podatkowym, które realizują zasadniczo ten sam cel. Dualizm postępowań prowadzi do sytuacji, gdy w sprawie jednego zgłoszenia celnego może być wydanych nawet kilka decyzji wymiarowych (np. w przypadku importu wyrobów akcyzowych – paliw organ wyda decyzję celną, decyzję w sprawie podatku VAT, decyzję w sprawie podatku akcyzowego oraz decyzję w sprawie opłaty paliwowej i opłaty emisyjnej), nie wspominając o dokumentach wydanych przez organ w toku postępowań. Przedsiębiorcy (importerzy) również zgłaszają potrzebę uproszczenia i odformalizowania tego procesu, bowiem oczekują od organów celnych sprawnego, całościowego zakończenia sprawy związanej z danym zgłoszeniem celnym.

Rozwiązanie proponowane w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw zakłada wyeliminowanie ww. dualizmu i ujednoczenie procedury związanej z wymiarem należności importowych, poprzez wprowadzenie rozwiązań prawnych umożliwiających przeprowadzenie jednego postępowania i wydanie jednej decyzji w sprawach związanych z importem.

Projekt ustawy przewiduje również odformalizowanie procesu ubiegania się o wpis do wykazu gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych oraz wpis na listę agentów celnych. W obu przypadkach stosowany jest ten sam mechanizm, polegający na wydawaniu decyzji administracyjnej o wpisie danej osoby (do wykazu/na listę) oraz dokonaniu wpisu tej osoby do wykazu/na listę. Wydawanie decyzji administracyjnych o wpisie w ww. sprawach ma zatem jedynie charakter deklaratoryjny i nie przyznaje jeszcze uprawnień osobie spełniającej określone warunki. Przyjęcie powyżej opisanych rozwiązań prawnych pozwoliłoby na odformalizowanie i skrócenie postępowań w ww. zakresie. W zakresie spraw związanych z dokonywaniem wpisu do wykazu gwarantów, zmianie ulega organ rozpatrujący sprawy z tego zakresu, z ministra właściwego do spraw finansów publicznych na Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

W zakresie systemu INTRASTAT proponuje się zmianę dotyczącą sposobu informowania respondentów o obowiązku sprawozdawczym. Informacja ta zamieszczana będzie przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na stronie internetowej GUS. Obecnie wysokość progów statystycznych ustalana jest corocznie w drodze rozporządzenia na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz.U. z 2019 r. poz. 649 z późn.zm.). Wprowadzenie ww. zmiany wyeliminuje konieczność corocznego podejmowania w tym zakresie działań legislacyjnych (w postaci

procedowania rozporządzenia w sprawie Programu badań statystycznych statystyki publicznej i jego zmian), które spowalniają proces informowania sprawozdawców.

Projekt ustawy zakłada ponadto doprecyzowanie przepisów w zakresie postępowania w sprawach celnych, w szczególności poprzez rozszerzenie zakresu stosowania Ordynacji podatkowej do ww. spraw o tryb prostowania błędów rachunkowych oraz innych oczywistych omyłek (art. 215 § 1 Op), a także w zakresie odwołań o: regulacje dotyczące podania niespełniającego wymogów prawa (art. 169 § 2, 3 i 4 Op) oraz tryb umorzenia postępowania (art. 208 Op).

Projektowane zmiany **ustawy o podatku od towarów i usług, ustawy o podatku akcyzowym, ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym** oraz **ustawy Ordynacja podatkowa** są konsekwencją wprowadzenia zasady ujednoczenia postępowania w sprawie należności celnych i podatkowych.

Projektowana zmiana **ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych** (Dz. U. z 2019 r. poz. 847) ma na celu umożliwienie podmiotom przekazywanie informacji, określonych w ustawie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a tym samym zapewnienie możliwości elektronicznego prowadzenia spraw z zakresu gier hazardowych. Niniejszy projekt stanowi także element realizacji założeń Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.), której celem jest likwidowanie barier rozwojowych i opieranie rozwoju w coraz większym stopniu na wiedzy, cyfryzacji i innowacyjności. Projektowana zmiana przewiduje również zmodyfikowanie brzmienia przepisu art. 15f ust. 6 ustawy przez zastąpienie wyrazów „upoważnionego przez niego sekretarza lub podsekretarza stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych” wyrazami „upoważniony przez niego organ Krajowej Administracji Skarbowej”. Rozwiązanie to umożliwi ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wyznaczenie właściwego organu KAS, który mógłby zatwierdzać wpis do Rejestru, jego zmianę lub wykreślenie.

Niniejszy projekt dokonuje również zmiany w przepisach art. 90 ust. 1 pkt 2 i ust. 1b pkt 2 **ustawy o grach hazardowych**, zgodnie z którymi minister właściwy do spraw finansów publicznych nakłada karę pieniężną na przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz dostawców usług płatniczych, w przypadkach, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 5 i 7 ustawy. Proponowana zmiana przewiduje, że to naczelnik urzędu celno-skarbowego, który wykrył naruszenie ustawy, będzie organem nakładającym kary pieniężne na przedsiębiorców telekomunikacyjnych i dostawców usług płatniczych, którzy nie przestrzegają przepisów ustawy o grach hazardowych.

Zmiany przepisów **ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej** mają na celu ujednoczenie trybu prowadzenia kontroli celno-skarbowej w zakresie przestrzegania

przepisów prawa celnego i prawa podatkowego w związku z przywozem towarów w obrocie między obszarem celnym UE a państwami trzecimi. Założeniem jest, że będzie mogła się odbywać jedna kontrola, która zakończy się protokołem.

Stan: 16.07.2019 r. – projekt ustawy znajduje się na etapie Komisji Prawniczej. Projekt przewiduje, że ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

12. Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz niektórych innych ustaw

Proponuje się w **ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów** wprowadzenie zmian, których celem jest objęcie systemem monitorowania przewozu i obrotu olejów opałowych (bez względu na jego objętość w przesyłce) oraz umożliwienie podmiotom dokonującym sprzedaży i podmiotom zużywającym składania w tym systemie oświadczeń o przeznaczeniu oleju opałowego do celów opałowych. Potwierdzenie przez nabywców odbioru oleju opałowego w rejestrze zgłoszeń w systemie SENT pozwoli na zwolnienie sprzedających olej opałowy przedsiębiorców z obowiązku pobierania papierowych oświadczeń o przeznaczeniu tego wyrobu do celów opałowych, potwierdzenie odbioru oleju opałowego w rejestrze zgłoszeń będzie uznawane ex lege za złożenie takiego oświadczenia. Dzięki tym zmianom nastąpi zmniejszenie obciążeń administracyjnych wobec przedsiębiorców. Spod obowiązku rejestracji wyłączono podmioty nabywające oleje opałowe w opakowaniach jednostkowych, których masa brutto nie przekracza 30 kg lub ich objętość nie przekracza 30 litrów i w łącznej ilości nieprzekraczającej jednorazowo odpowiednio 100 kg lub objętości 100 litrów. Dla potrzeb systemu monitorowania obrotu olejami opałowymi uznano, że skala sprzedaży detalicznej tych wyrobów jest na tyle niewielka, że objęcie podmiotów nabywających oleje opałowe w opakowaniach jednostkowych, obowiązkiem rejestracji jako zużywające podmioty olejowe oraz przemieszczaniem w systemie monitorowania przewozu i obrotu byłoby nadmiernym formalizmem. W tym przypadku wystarczający dla potrzeb nadzoru nad tą formą obrotu będzie rejestr prowadzony przez podmioty dokonujące sprzedaży.

Jednocześnie w celu realizacji powyższego założenia proponuje się dokonanie następujących zmian w **ustawie o podatku akcyzowym**:

1) wprowadzenie definicji pośredniczącego podmiotu olejowego i zużywającego podmiotu olejowego, a także obowiązku złożenia przez te podmioty zgłoszenia rejestracyjnego właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego (projektowane rozwiązania

będą zbliżone do stosowanych obecnie zgłoszeń podatników podatku akcyzowego – art. 16 ustawy o podatku akcyzowym);

2) określenie organów podatkowych właściwych w sprawach rejestracji pośredniczącego podmiotu olejowego i zużywającego podmiotu olejowego;

3) rozszerzenie zakresu prowadzonych przez organy podatkowe rejestrów o elektroniczny rejestr pośredniczących podmiotów olejowych i elektroniczny rejestr zużywających podmiotów olejowych, co pozwoli na bieżącą informację o podmiotach dokonujących obrotu albo zużycia tych wyrobów;

4) zmiana warunków stosowania stawek akcyzy na oleje opałowe, m.in. przez odstąpienie od uciążliwego obowiązku pobierania przez sprzedawcę oleju opałowego papierowych oświadczeń w zamian za elektroniczne potwierdzenie odbioru w systemie SENT i składanie w tym systemie elektronicznie oświadczeń o przeznaczeniu olejów opałowych do celów opałowych;

5) nałożenie na pośredniczące podmioty olejowe dokonujące sprzedaży detalicznej olejów opałowych w opakowaniach jednostkowych obowiązku prowadzenia rejestru w miejsce pobierania papierowych oświadczeń.

W związku ze zmianami regulacji w ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów i ustawy o podatku akcyzowym niezbędne jest dokonanie zmiany przepisów **ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa** (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.) w zakresie wykonywania czynności sprawdzających (art. 272) wobec podmiotów dokonujących zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego, tj. pośredniczących podmiotów olejowych i zużywających podmiotów olejowych.

Stan: 17.07.2019 r. – wpłynęło sprawozdanie po pracach w komisjach nad stanowiskiem Senatu.

Zakłada się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 września 2019 r., z wyjątkami.

[Link](#)

Podatki dochodowe

Projekty

1. Projekt ustawy z dnia 8 lipca 2019 r. **zmieniającej ustawę o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawę o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw**

Zmniejszenie obciążeń fiskalnych z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych poprzez: 1) obniżenie kosztów pracy przez co najmniej dwukrotne podniesienie kosztów uzyskania przychodów dla pracowników, 2) obniżenie stawki podatku PIT z 18% do 17%. Celem tych zmian jest sprawiedliwe obniżenie obciążeń podatkowych dla wszystkich podatników na skali podatkowej oraz pozostawienie do dyspozycji podatników większej ilości środków pieniężnych. Beneficjentami tych zmian będzie około 25 mln podatników. Reforma stanowi kolejny krok w kierunku zmniejszenia klina podatkowego (różnicy między tym, co pracownik dostaje „na rękę” a kwotą, którą na jego zatrudnienie wydaje firma) oraz uczynienia go bardziej sprawiedliwym. Klin dla osób w okolicach płacy minimalnej w Polsce jest jednym z wyższych w krajach OECD, natomiast progresywność klina podatkowego jest jedną z najniższych. Zmniejszenie obciążeń dla osób o relatywnie niewysokich pensjach to najkorzystniejsze rozwiązanie z punktu widzenia bodźców na rynku pracy. Powinno to przynieść efekt w postaci poprawy współczynnika aktywności zawodowej w Polsce (co jest niezwykle istotne w obliczu niekorzystnych zjawisk demograficznych). Pracujący na umowie o pracę mają relatywnie wyższy klin podatkowy obecnie niż osoby uzyskujące dochody z innych źródeł (np. umowa zlecenia). Przykładowo średnie obciążenie na umowie o pracę w grupie dochodu brutto między 25 tys. zł a 50 tys. zł rocznie wynosi ok. 37%, natomiast na niestabilnych umowach cywilnoprawnych 28%.

Stan: 15.07.2019 r. – projekt ustawy znajduje się na etapie Komisji Prawniczej.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

[Link](#)

2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 czerwca 2019 r. **w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów**

Wykonanie upoważnienia zawartego w art. 24a ust. 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zgodnie z tym przepisem, minister

właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów, szczegółowe warunki, jakim powinna odpowiadać ta księga, oraz szczegółowy zakres obowiązków związanych z jej prowadzeniem, w celu umożliwienia wykorzystania tej księgi jako dowodu pozwalającego na określenie zobowiązań podatkowych w prawidłowej wysokości. Ustawa z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz. U. poz. 2244), nadała nowe brzmienie przepisu art. 24a ust. 7 ustawy. W tym brzmieniu przepis obowiązywać ma od 1 stycznia 2019 r. W związku z tym, że na podstawie zmienionego art. 24a ust. 7 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych inny jest zakres spraw przekazanych do uregulowania aktem wykonawczym oraz wytyczne dotyczące treści tego aktu, konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów. Ponadto nowe rozporządzenie w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów znosi obowiązek prowadzenia ewidencji wyposażenia oraz kart przychodów pracowników.

Stan: 23.07.2019 r. – projekt znajduje się na etapie konsultacji publicznych.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

[Link](#)

3. Ustawa o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

Zmniejszenie obciążeń fiskalnych z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych poprzez zwolnienie od tego podatku przychodów ze stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy, stosunku służbowego lub stosunku pracy nakładczej oraz z umów zlecenia, otrzymanych przez podatnika do ukończenia 26. roku życia, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 85528 zł; zwolnienie będzie miało zastosowanie do dochodów uzyskanych od 1 sierpnia 2019 r. Przewidywana w projekcie ustawy podatkowej zmiana pozwoli młodym ludziom łatwiej rozpoczynać pracę i równocześnie da możliwość powrotu na rynek pracy osobom pracującym w szarej strefie. Efektem tych zmian będzie obniżenie kosztów pracy i pozostawienie do dyspozycji podatników większej ilości środków pieniężnych. Polski klin podatkowy, zgodnie z opracowaniem OECD, w 2017 r. wynosił 36% kosztów pracy, i kształtował się na poziomie średniej w OECD. Rozpiętość klina w poszczególnych krajach jest jednak ogromna – od 7

proc. w Chile czy 18% w Nowej Zelandii, aż do 50% w Niemczech i 54% w Belgii. Jest to klin liczony dla samotnej osoby zarabiającej przeciętne wynagrodzenie.

Stan: 15.07.2019 r. – ustawę przekazano Prezydentowi do podpisu.

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 sierpnia 2019 r.

[Link](#)

4. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 maja 2019 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od dochodów (przychodów) z tytułu stypendiów i innych środków finansowych przyznanych w związku z działalnością Narodowego Centrum Nauki

Zaniechanie poboru podatku dochodowego od osób fizycznych, w drodze rozporządzenia Ministra Finansów, od dochodów (przychodów) z tytułu stypendiów i innych środków finansowych otrzymywanych przez laureatów konkursów finansowanych przez NCN, jak również stypendiów naukowych przyznanych na podstawie regulaminów przyjętych przez Radę Narodowego Centrum Nauki.

Zaniechanie poboru podatku od wyżej wymienionych stypendiów i środków finansowych pozwoli na zrównanie pod względem prawno-podatkowym z innymi stypendiami korzystającymi ze zwolnień podatkowych.

Stan: 10.07.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

5. Projekt ustawy z dnia 27 maja 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z przeniesieniem środków z otwartych funduszy emerytalnych na indywidualne konta emerytalne

Projekt ustawy realizuje założenia przyjęte w Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, opracowanej na podstawie przyjętego przez Radę Ministrów „Planu na rzecz odpowiedzialnego rozwoju”. Jednym z pięciu filarów Planu na rzecz odpowiedzialnego rozwoju jest „Kapitał dla rozwoju”, którego elementem jest Program Budowy Kapitału (PBK), będący narzędziem budowania oszczędności Polaków. PBK ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa finansowego Polaków i stabilności systemu finansów publicznych, rozwój lokalnego rynku

kapitałowego oraz podniesienie potencjału rozwoju gospodarki. PBK zapewni stworzenie dobrowolnego kapitałowego systemu oszczędzania w Polsce oraz długoterminowych produktów inwestycyjnych. Silny rynek kapitałowy jest niezbędny dla budowy silnych fundamentów gospodarki, podwyższania potencjału wzrostu dochodów indywidualnych i PKB, co długoterminowo sprzyja wzmocnieniu stabilności systemu emerytalnego oraz wzrostowi świadczeń emerytalnych.

Niniejszy projekt ustawy zakłada przebudowę modelu funkcjonowania OFE w taki sposób, że:

Powszechne towarzystwa emerytalne (PTE) zarządzające OFE przekształcą się w towarzystwa funduszy inwestycyjnych (TFI), zaś OFE staną się specjalistycznymi funduszami inwestycyjnymi otwartymi (SFIO).

100% aktywów netto OFE zostanie przekazanych na indywidualne konta emerytalne (IKE) prowadzone przez TFI, które będą dziedziczone.

Wypłata emerytur z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (FUS) podlega podatkowi dochodowemu według skali.

W przypadku oszczędzania w IKE od wypłat środków gromadzonych na IKE nie jest pobierany PIT. W związku z tym pobrana zostanie ze środków funduszy tzw. opłata przekształceniowa na rzecz FUS w łącznej wysokości 15%, której płatność zostanie rozłożona na 2 lata. Wysokość opłaty odpowiada poziomowi efektywnej stopy opodatkowania emerytur wypłacanych z FUS i zapewnia równe traktowanie uczestników OFE przenoszących aktywa do IKE oraz ubezpieczonych w ZUS.

Polityka inwestycyjna SFIO przekształconych z OFE zostanie dostosowana do wieku i profilu ryzyka ubezpieczonych w długim terminie w sposób zapewniający ochronę wartości środków w OFE.

Koszty TFI zarządzania środkami pochodzącymi z OFE na IKE będą ściśle limitowe.

Możliwe będzie złożenie deklaracji przez członka OFE o przeniesieniu aktywów z OFE do Funduszu Rezerwy Demograficznej (FRD) w ZUS i dopisaniu wartości przeniesionych środków do kapitału zgromadzonego na koncie w FUS. Przy wyborze tej opcji nie będzie pobierana opłata przekształceniowa;

W związku z wysokim skomplikowaniem przenoszonych aktywów z OFE (kilkaset różnego rodzaju instrumentów finansowych w Polsce i zagranicą) oraz mając na celu szersze zróżnicowanie (zdywersyfikowanie) polityki inwestycyjnej FRD w środowisku niskich stóp procentowych, skutkujących oczekiwanym spadkiem stóp zwrotu z aktywów FRD, zarządzanie środkami FRD zlecone będzie wyspecjalizowanemu w inwestycjach Podmiotowi w postaci towarzystwa funduszy inwestycyjnych zależnego od Polskiego Funduszu Rozwoju S.A. (PFR).

Stan: 22.07.2019 r. – projekt ustawy jest na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 listopada 2019 r., z wyjątkami.

[Link](#)

6. Projekt ustawy z dnia 21 marca 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

Podwójne opodatkowanie zysków w różnych państwach ma negatywny wpływ na działalność gospodarczą w skali międzynarodowej i prowadzi do pogorszenia warunków biznesowych i efektywności ekonomicznej przedsięwzięć, tworząc tym samym bariery rozwoju na wspólnym rynku. Istnieje potrzeba wprowadzenia mechanizmu, który będzie prowadził do zwiększenia efektywności i wydajności rozstrzygania sporów powstałych na gruncie problemu podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej. Brak jednolitości w procedurach rozstrzygania sporów, w tym na poziomie unijnym, w kontekście postępującej globalizacji, zmieniających się przepisów podatkowych, wzrostu ilościowego jak i wartościowego transgranicznych operacji gospodarczych, może rodzić obawy co do dodatkowych negatywnych konsekwencji, w których procedury chroniące podatników w obliczu problemu podwójnego opodatkowania byłyby blokowane, przewlekłe lub w istocie nie prowadziłyby do definitywnego rozstrzygnięcia kwestii spornej. Ponadto istnieje potrzeba uporządkowania i ujednoczenia terminologii w Ordynacji Podatkowej w zakresie objętym ustawą.

Projektowana ustawa wprowadza nowego mechanizmu zapewniającego ujednoczenie zasad rozwiązywania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania zysków w ramach Unii Europejskiej, który został przewidziany w dyrektywie Rady 2017/1852 z dnia 10 października 2017 r. w sprawie mechanizmów rozwiązywania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania (Dz. Urz. UE L 265 z 14.10.2017, str. 1; dalej: DRM). Dotyczy on spraw powstałych w związku z interpretacją i stosowaniem umów i konwencji przewidujących eliminowanie podwójnego opodatkowania dochodu lub majątku, których stroną jest Rzeczpospolita Polska. W ramach tego mechanizmu wprowadzone zostają ramy czasowe i instytucjonalne oraz zasady na jakich odbywać się będzie przyjęcie i rozpatrzenie wniosku inicjującego procedurę wzajemnego porozumiewania, jej przeprowadzenie, ustanawianie komisji, w skład których wchodzić będą niezależne osoby, a także zapewnione zostaną jednolite gwarancje rozstrzygnięcia sprawy, interakcje z krajowymi postępowaniami i zasady odstępowania od procedury. Zapewni także uproszczenia w dostępie do procedury dla osób fizycznych i mniejszych jednostek w rozumieniu dyrektywy DRM.

Przewiduje także uporządkowanie procedur dotyczących podwójnego opodatkowania poprzez skupienie postępowań prowadzonych na podstawie Konwencji z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (Dz. U. z 2007 r. poz. 1080), oraz postępowań prowadzonych na podstawie umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w jednym akcie prawnym.

Ponadto przewiduje wprowadzenie uproszczeń w zawieraniu jednostronnych uprzednich porozumień cenowych (uAPA), polegających głównie na zmniejszeniu wymogów dokumentacyjnych w stosunku do wybranych rodzajów transakcji, które cechują się ograniczonym poziomem ryzyka zmniejszenia dochodu podatkowego, a także przeniesienie uregulowań dotyczących APA z Ordynacji Podatkowej do projektowanej ustawy. Dla transakcji objętych uAPA przewiduje się również obniżenie wysokości opłat administracyjnych. Ponadto w ramach regulacji wprowadza się możliwość przeniesienia wniosków składanych przez podatników w ramach obecnie obowiązującego postępowania do postępowania przewidzianego dla uAPA (w przypadku spełnienia przesłanek do zastosowania tego postępowania) oraz możliwość przeniesienia wniosków składanych w ramach postępowania w sprawie uAPA do postępowania wynikającego z obecnie obowiązujących przepisów (w przypadku, gdy nie będą spełnione przesłanki do wydania decyzji w sprawie porozumienia w ramach postępowania w sprawie uAPA).

Projekt wprowadza również możliwość rozpoczęcia postępowania w sprawie APA przez podmiot zagraniczny planujący realizację w Polsce inwestycji, w wyniku której utworzony zostanie podmiot krajowy, z którym ten podmiot zagraniczny będzie zawierał transakcje kontrolowane; w takim przypadku, decyzja będzie wydawana dla podmiotu krajowego.

Stan: 10.07.2019 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2019 r.

[Link](#)

7. Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych

Jedną z przyczyn niemożności wykorzystania potencjału rozwojowego przez polskich przedsiębiorców, w tym szczególnie tych z sektora MŚP, są problemy z płynnością finansową. Kłopoty z płynnością wynikają z kolei między innymi z tzw. zatorów płatniczych.

Jedynym sposobem rozwiązania problemu i narzędziem interwencji jest wprowadzenie zmian legislacyjnych. Obowiązujące przepisy nie działają w

wystarczającym stopniu. Zmiany polegają na wprowadzeniu rozwiązań mobilizujących dłużników transakcji handlowych (przedsiębiorców i podmioty publiczne) do dokonywania zapłaty w ustalonym terminie, jak również zniechęcających do narzucania przez nich nieuzasadnionych, wydłużonych terminów zapłaty. Propozycje przewidują również wprowadzenie mechanizmów wsparcia dla wierzycieli, w szczególności MŚP.

Ustawa przewiduje również zmiany mające na celu ograniczenie potencjalnych nadużyć w korzystaniu z instrumentów przewidzianych w dotychczasowym brzmieniu ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych oraz doprecyzowanie przepisów budzących wątpliwości w praktycznym ich stosowaniu. Propozycje najważniejszych zmian:

1) skrócenie terminu zapłaty w transakcjach, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, do 30 dni, bez możliwości wydłużenia (wyjątek stanowią podmioty lecznicze, dla których proponuje się pozostawienie terminu 60-dniowego);

2) wprowadzenie ustawowego obowiązku stosowania, maksymalnego 60-dniowego terminu zapłaty w transakcjach, w których wierzycielem jest MŚP, a dłużnikiem duży przedsiębiorca (definiowany zgodnie z Załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu) pod rygorem nieważności zapisu umownego przewidującego dłuższy termin zapłaty;

3) zobowiązanie przedsiębiorców będących podatnikami, których dane indywidualne podlegają publikacji przez Ministra Finansów (grupy kapitałowe i podatników, których przychód przekracza rocznie 50 mln euro), do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki corocznego sprawozdania o stosowanych terminach zapłaty;

4) wprowadzenie kar administracyjnych nakładanych przez Prezesa UOKiK na przedsiębiorców, którzy nadmiernie opóźniają się w płatnościach i tym samym kredytują swoją działalność kosztem kontrahentów (informacje o ukaranych podmiotach będą publikowane);

5) przerwienie z wierzyciela na dłużnika ciężaru dowodu, że ustalony w umowie termin zapłaty jest rażąco nieuczciwy oraz wprowadzenie możliwości żądania takiego ustalenia w ciągu 3 lat od dnia, w którym umowa została wykonana;

6) wprowadzenie możliwości odstąpienia przez wierzyciela od umowy lub wypowiedzenia umowy, gdy termin zapłaty został ustalony w umowie i jest nadmiernie wydłużony, a ustalenie tego terminu było rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela (w projekcie przyjęto, że możliwość taka będzie przysługiwała w przypadku terminu dłuższego niż 120 dni);

7) uproszczenie procedury zabezpieczającej dla roszczeń o wartości nie wyższej niż 75 tys. zł, co nastąpi przez ułatwienie wykazania interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia wobec powoda dochodzącego zapłaty wynagrodzenia z tytułu transakcji handlowej oraz możliwość wydania postanowienia o zabezpieczeniu w postępowaniu upominawczym przez referendarza sądowego;

8) wprowadzenie zakazu zbywania prawa do rekompensaty w przypadku dokonania cesji wierzytelności na osoby trzecie (w szczególności na firmy windykacyjne);

9) wprowadzenie rozwiązań, zgodnie z którymi podmiot publiczny może nie dochodzić należności z tytułu rekompensaty, w przypadku gdy jej wysokość jest równa lub wyższa od wysokości należności głównej;

10) wprowadzenie progów wysokości rekompensaty w zależności od wysokości wynagrodzenia 40 euro (do 5000 zł), 70 euro (do 50 000 zł) i 100 euro (powyżej 50 000 zł);

11) wprowadzenie możliwości pomniejszenia przez wierzyciela podstawy opodatkowania (podatku PIT i CIT) o kwotę wierzytelności, jeżeli wierzytelność ta nie została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie w ciągu 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze (tzw. złe długi);

12) nałożenie na dłużnika obowiązku doliczenia do podstawy opodatkowania (podatek CIT i PIT) kwoty nieuregulowanego zobowiązania, jeżeli zobowiązanie nie zostało uregulowane w terminie 90 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie;

13) uzupełnienie katalogu czynów nieuczciwej konkurencji o działanie polegające na nieuzasadnionym wydłużaniu terminów zapłaty za dostarczone produkty lub wykonane usługi w ustawie o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz zmiany doprecyzowujące w ustawie o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi;

14) podniesienie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienia w transakcjach handlowych o dwa punkty procentowe, tak aby kredytowanie się kosztem kontrahentów było droższe niż uzyskanie pieniędzy np. z kredytu komercyjnego, za wyjątkiem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot leczniczy (w tych transakcjach odsetki pozostaną na dotychczasowym poziomie). Oczekiwanym efektem nowelizacji jest poprawa sytuacji wierzycieli, w szczególności tych, którzy są słabszą ekonomicznie stroną transakcji asymetrycznych oraz tych którzy zawierają umowy z podmiotami publicznymi. Większość rozwiązań dotyczy przedsiębiorców nierzetelnych, chroniąc jednocześnie przedsiębiorców, którzy terminowo regulują swoje zobowiązania. W zakresie przesunięcia obowiązku komunikacji z zamawiającego z wykonawcami wyłącznie przy użyciu środków komunikacji elektronicznej – w przypadku postępowań o udzielenie zamówienia

publicznego, prowadzonych przez innych zamawiających niż centralny zamawiający, których wartość zamówienia jest poniżej progów unijnych przesunięcie terminu na 1 stycznia 2021 r. pozwoli na:

1) zwiększenie szans na lepsze przygotowanie się wykonawców, w szczególności z sektora MŚP, do elektronizacji zamówień, w tym dysponowania przez nich kwalifikowanym podpisem elektronicznym;

2) zapewnienie większych szans dla mniejszych zamawiających na przygotowanie się do wdrożenia elektronicznych narzędzi do obsługi postępowań o udzielenie zamówienia publicznego;

3) zminimalizowanie zagrożenia zmniejszenia ilości ofert składanych w postępowaniach oraz unieważnienia postępowań z powodu braku ważnych ofert, ze względu na brak kwalifikowanego podpisu elektronicznego po stronie mniejszych wykonawców;

4) powiązanie pełnej elektronizacji zamówień publicznych z wejściem w życie nowego Prawa zamówień publicznych (1 stycznia 2021 r.).

Stan: 17.07.2019 r. – wpłynęło sprawozdanie komisji z wnioskiem o przyjęcie poprawek po pracy w komisjach nad stanowiskiem Senatu.

Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2020, z wyjątkiem art. 11.

[Link](#)

Pozostałe

Weszło w życie

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 13 czerwca 2019 r. **w sprawie sposobu ustalania stopy referencyjnej i szczegółowego sposobu obliczania wynagrodzenia za osiągnięty wynik, pobieranego przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych, powszechne towarzystwa emerytalne, pracownicze towarzystwa emerytalne lub zakłady ubezpieczeń, umieszczone w Ewidencji Pracowniczych Planów Kapitałowych**

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 13 lipca 2019 r.

Rozporządzenie określa sposób ustalania wartości stopy referencyjnej dla celów obliczania wynagrodzenia za osiągnięty wynik. Wysokość stopy referencyjnej będzie zależać od okresu pozostającego do osiągnięcia zdefiniowanej daty. Zgodnie z art. 49 ust. 11 ustawy, stopę referencyjną ustala się z uwzględnieniem obiektywnych czynników ekonomicznych, w szczególności stopy zwrotu z papierów wartościowych wyemitowanych przez Skarb Państwa.

Rozporządzenie określa również szczegółowy sposób obliczania wynagrodzenia za osiągnięty wynik w danym okresie rozliczeniowym.

[Link](#)

Wejdzie w życie

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 3 czerwca 2019 r. **w sprawie wzoru deklaracji w sprawie podatku od niektórych instytucji finansowych**

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 sierpnia 2019 r.

Rozporządzenie jest konsekwencją wejścia w życie ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2215). Art. 130 ustawy wprowadza zmianę w ustawie z dnia 15 stycznia 2016 r. o podatku od niektórych instytucji finansowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1410), polegającą na możliwości obniżenia podstawy opodatkowania o wartość aktywów zgromadzonych w ramach umów o prowadzenie pracowniczych planów kapitałowych przez zakłady ubezpieczeń. Konieczne jest uwzględnienie tej zmiany w deklaracji w sprawie podatku od niektórych instytucji finansowych (FIN-1).

Określenie nowego wzoru deklaracji w sprawie podatku od niektórych instytucji finansowych (FIN-1) wraz z objaśnieniem co do sposobu wypełniania oraz terminu i miejsca jej składania.

[Link](#)

2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 lipca 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie formy oraz sposobu sporządzenia przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji danych i informacji do celów nadzoru

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 30 lipca 2019 r.

Przyjęte w rozporządzeniu rozwiązania zakładają:

- umożliwienie zakładom ubezpieczeń i zakładom reasekuracji sporządzanie oświadczeń o zgodności przekazywanych danych i informacji do organu nadzoru w postaci elektronicznej oraz ich opatrywanie kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym przez osoby do tego uprawnione. Zaproponowane regulacje są korzystne dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji – wyeliminują czasochłonny sposób sporządzania i przekazywania oświadczeń.
- zapewnienie spójności brzmienia § 4 pkt 1 lit. b rozporządzenia z regulacją zawartą w art. 11 ust. 2 pkt 1 ustawy o rachunkowości, zgodnie z którą zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji może powierzyć prowadzenie ksiąg rachunkowych przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 76a ust. 3 lub przedsiębiorcy prowadzącemu działalność w tym zakresie z innego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Powyższy przepis nie dopuszcza powierzenia przez zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji prowadzenia ksiąg rachunkowych przedsiębiorcy z państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską lub z jej państwami członkowskimi umowę regulującą świadczenie usług.

[Link](#)

Projekty

- 1. Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 2019 r. w sprawie wpłat na pokrycie nadzoru nad działalnością w zakresie funduszy emerytalnych i pracowniczych programów emerytalnych**

Wydanie rozporządzenia w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad działalnością w zakresie funduszy emerytalnych i pracowniczych programów emerytalnych wynika z upoważnienia ustawowego zawartego w art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym. Ustawa z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. poz. 2243), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. wprowadziła zmiany w zakresie finansowania kosztów nadzoru. Koszty nadzoru są finansowane bez pośrednictwa budżetu państwa, bezpośrednio z przychodów Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego (dalej: UKNF), państwowej osoby prawnej działającej w oparciu o plan finansowy. Zgodnie z art. 19a ust. 7 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 298, z późn. zm.), dodanym przez ustawę z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku, wpłaty i opłaty na pokrycie kosztów nadzoru ustala się w oparciu o kwotę ustaloną w planie finansowym UKNF, a po zakończeniu roku obrotowego UKNF ustala się różnicę pomiędzy planowanymi a wykonanymi kosztami, którą uwzględnia się w rozliczeniu kosztów nadzoru w danym roku obrotowym. Zmiany zasad pokrywania kosztów nadzoru oznaczają konieczność zmiany poszczególnych rozporządzeń określających sposób ponoszenia tych kosztów przez podmioty objęte nadzorem, w tym także powszechnie towarzystwa emerytalne. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów wydane na podstawie art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym zostało czasowo utrzymane w mocy i wymaga zastąpienia nowym rozporządzeniem.

W związku ze zmianą ustawy i czasowym utrzymaniem w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia w oparciu o dotychczasowe upoważnienie ustawowe.

Stan: 26.06.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 czerwca 2019 r. w sprawie opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym

Wydanie rozporządzenia w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru bankowego wynika z upoważnienia ustawowego zawartego w art. 17 ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Ustawa z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. poz. 2243), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. wprowadziła zmiany w zakresie finansowania kosztów nadzoru. Koszty nadzoru będą finansowane bez pośrednictwa budżetu państwa, bezpośrednio z przychodów Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego (UKNF), państwowej osoby prawnej działającej w oparciu o plan finansowy. Zgodnie z art. 19a ust. 7 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym dodanym przez ustawę z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku, wpłaty i opłaty na pokrycie kosztów nadzoru ustala się w oparciu o kwotę ustaloną w planie finansowym UKNF, a po zakończeniu roku obrotowego UKNF ustala się różnicę pomiędzy planowanymi a wykonanymi kosztami, którą uwzględnia się w rozliczeniu kosztów nadzoru w danym roku obrotowym.

Zmiany zasad pokrywania kosztów nadzoru oznaczają konieczność zmiany poszczególnych rozporządzeń określających sposób ponoszenia tych kosztów przez podmioty objęte nadzorem, w tym także podmioty rynku kapitałowego. Rozporządzenie Ministra Finansów wydane na podstawie art. 17 ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym zostało czasowo utrzymane w mocy do dnia 31 grudnia 2019 r. wymaga zastąpienia nowym rozporządzeniem.

W związku ze zmianą ustawy i czasowym utrzymaniem w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych koniecznej jest wydanie nowego rozporządzenia. W projekcie utrzymany został wprowadzony nowy mechanizm wprowadzający podział kosztów nadzoru netto, które dzielone są pomiędzy pięć grup podmiotowych wskazanych w § 20 projektowanego rozporządzenia. Nie stanowią one jednak całości kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym. Koszty nadzoru netto to ta część kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym, która nie została pokryta przez: (1) wpłatę o wysokości 16,5% kosztów nadzoru dokonywaną przez sektor bankowy, (2) wpłatę o wysokości 1,5% kosztów nadzoru dokonywaną przez sektor ubezpieczeniowy, (3) łączną sumę opłat jednorazowych za niektóre czynności KNF wpłaconą w poprzednim roku kalendarzowym, (4) łączną sumę opłat rocznych o stałej wysokości.

Przy uwzględnieniu wielkości udziału w kosztach uwzględnić należy, po pierwsze charakter działalności podmiotów obowiązanych do wnoszenia opłat, a po drugie zakres sprawowanego nadzoru oraz konieczność zapewnienia jego skuteczności. Dodatkowo

należy mieć przy tym na względzie, że opłaty nie powinny w istotny sposób wpływać na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia.

Stan: 28.06.2019 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

3. Projekt ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o uchyleniu ustawy o specjalnym podatku węglowodorowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Projektowana ustawa uchyla ustawę z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2269), (dalej: „ustawa o specjalnym podatku węglowodorowym” lub „ustawa SPW”), jednocześnie zmieniając termin powstania opodatkowania wydobywania gazu ziemnego i ropy naftowej na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobywania niektórych kopalin (Dz. U. z 2018 r. poz. 228, z późn. zm.).

Powyższe zmiany wiążą się również ze zmianami ustaw, na które oddziałuje uchylenie ustawy SPW: ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm.), ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.), ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobywania niektórych kopalin. Niespełnione zostały założenia ustawodawcy, że specjalny podatek węglowodorowy (wprowadzony ustawą o specjalnym podatku węglowodorowym) będzie zapewniał budżetowi państwa odpowiedni udział w zyskach z tytułu wydobywania gazu łupkowego. Wbrew prognozom nie nastąpił w Polsce rozwój wydobywania gazu łupkowego, podstawowym źródłem tego surowca pozostają konwencjonalne złoża gazu ziemnego. W kolejnych latach po przyjęciu ustawy o specjalnym podatku węglowodorowym nastąpiła weryfikacja przyjętych przy jej uchwaleniu założeń. Obecnie złoża łupkowe, jakie się znajdują na terytorium Polski, nie dają wystarczających możliwości ich gospodarczej eksploatacji. Ponadto obecnie podatek węglowodorowy, który zgodnie z przepisem art. 35 ustawy o specjalnym podatku węglowodorowym ma być płacony od przychodów uzyskanych po dniu 1 stycznia 2020 r., oddziałuje potencjalnie na niewielką liczbę podmiotów, głównie z udziałem Skarbu Państwa, zajmujących się wydobywaniem węglowodorów. Sytuacja ta jest odmienna od uwarunkowań zakładanych na etapie powstawania ustawy, gdzie zakładano funkcjonowanie i podleganie opodatkowaniu dużej

liczby podmiotów, w tym zagranicznych, zajmujących się wydobywaniem węglowodorów na terenie Polski. Wielkość i dostępność szacowanych złóż gazu łupkowego okazała się znacznie niższa od przewidywanej, co nie pozostało bez wpływu na skalę zaangażowania podmiotów gospodarczych w poszukiwanie i wydobycie tej kopaliny, a tym samym na potencjalną wysokość wpływów podatkowych z tej daniny. Spada liczba podmiotów składających deklaracje w przedmiocie specjalnego podatku węglowodorowego (123 w 2016 r. i 80 w 2017 r.).

Przy tym zdecydowana większość podatników wykazuje, w składanych deklaracjach, stratę. Należy również wskazać, że żaden podatnik specjalnego podatku węglowodorowego nie wykazał, w deklaracjach za lata 2016-2017, podatku do zapłaty (zgodnie z art. 14 ustawy o specjalnym podatku węglowodorowym w zależności od wysokości wskaźnika R będącego stosunkiem skumulowanych przychodów do skumulowanych wydatków kwalifikowanych w rozumieniu ustawy, stawka podatku może wynosić od 0% do 25%).

Stan: 08.07.2019 r. – projekt ustawy znajduje się na etapie Komisji Prawniczej.

Ustawa wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

4. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu przesyłania deklaracji i podań oraz rodzajów podpisu elektronicznego, którymi powinny być opatrzone

Celem zmiany rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 19 września 2017 r. w sprawie sposobu przesyłania deklaracji i podań oraz rodzajów podpisu elektronicznego, którymi powinny być opatrzone (Dz. U. poz. 1802, z późn. zm.) jest dalsze rozszerzenie możliwości przesyłania deklaracji i podań bez konieczności stosowania kwalifikowanego podpisu elektronicznego oraz dostosowanie przepisów rozporządzenia do zmian wynikających z innych aktów prawnych.

Projekt wprowadza możliwość opatrywania informacji w sprawie opłaty paliwowej (OPAL) oraz informacji w sprawie opłaty emisyjnej (OEMIS) podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy certyfikatu celnego oraz innym podpisem elektronicznym zapewniającym autentyczność deklaracji i podań, o którym mowa w § 4 pkt 5 rozporządzenia.

Projekt przewiduje możliwość opatrywania deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej (DSF-1) innym podpisem elektronicznym zapewniającym autentyczność

deklaracji i podań, o którym mowa w § 4 pkt 5 rozporządzenia. Pozwoli to na podpisywanie tej deklaracji bez konieczności stosowania podpisu kwalifikowanego.

Zmiany dostosowawcze polegające na modyfikacji brzmienia lub uchyleniu odpowiednich przepisów rozporządzenia zapewnią spójność z obowiązującym stanem prawnym. W wyniku zmian dostosowawczych, zeznania PIT-36S, PIT-36LS i PIT-28S przeznaczone dla podatników będących przedsiębiorstwem w spadku będą mogły być opatrywane innym podpisem elektronicznym zapewniającym autentyczność deklaracji i podań, o którym mowa w § 4 pkt 5 zmienianego rozporządzenia.

Stan: 1.07.2019 r. – projekt znajduje się na etapie Komisji Prawniczej.

Projekt przewiduje wejście rozporządzenia w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia z wyjątkami.

[Link](#)

5. Rządowy projekt ustawy z dnia 27 maja 2019 r. - **Przepisy wprowadzające ustawę – Ordynacja podatkowa i ustawę o Rzeczniku Praw Podatnika**

Przedmiotowy projekt pozostaje w bezpośrednim związku z projektem ustawy – Ordynacja podatkowa oraz projektem ustawy o Rzeczniku Praw Podatnika opracowanymi przez Komisję Kodyfikacyjną Ogólnego Prawa Podatkowego.

Zakres regulacji objętej projektem ustawy – Ordynacja podatkowa i projektem ustawy o Rzeczniku Praw Podatnika uzasadnia opracowanie odrębnego projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Ordynacja podatkowa i ustawę o Rzeczniku Praw Podatnika. Przyjęcie takiego rozwiązania umożliwi zachowanie spójności ww. projektów ustaw i zapewni przejrzystość regulowanej materii poprzez wyraźne rozdzielanie przepisów stanowiących trzon ogólnego prawa od przepisów o charakterze dostosowującym i przejściowym.

Ponadto celem projektu jest stworzenie systemu wsparcia (utworzenie Podatkowego Centrum Kompetencyjnego Podatków Lokalnych) dla samorządowych organów podatkowych w zakresie zmian prawa, problemów identyfikowanych w zakresie podatków lokalnych i ordynacji podatkowej występujących w sprawach bieżących, jak również wynikających z orzecnictwa, w szczególności sądów administracyjnych. Utworzenie takiego systemu pozytywnie wpłynie na jakość i skuteczność orzecznictwa tych jednostek.

W celu zachowania spójności projektu ustawy – Ordynacja podatkowa oraz projektu ustawy o Rzeczniku Praw Podatnika i zapewnienia przejrzystości regulowanej materii opracowano odrębny projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Ordynacja podatkowa i ustawę o Rzeczniku Praw Podatnika. Projekt ustawy

wprowadzającej składa się z 3 rozdziałów. W rozdziale 1 został zawarty przepis ogólny o wejściu w życie ustawy – Ordynacja podatkowa i ustawy o Rzeczniku Praw Podatnika, w rozdziale 2 – zmiany w przepisach, a w rozdziale 3 – przepisy uchylające, przejściowe, dostosowujące i końcowe. Przy czym największą grupę przepisów zawiera rozdział 2, który przewiduje zmiany w 162 ustawach. Zmiany te mają głównie charakter dostosowawczy i porządkujący. W większości polegają one wyłącznie na aktualizacji odesłania do nowej ustawy – Ordynacja podatkowa, bez wprowadzania dodatkowych modyfikacji. W nielicznych sytuacjach zmiana polega na wprowadzeniu nowego rozwiązania w art. 22 ust. 1 pkt 3a i art. 22a ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej celem utworzenia Podatkowego Centrum Kompetencyjnego Podatków Lokalnych.

W związku z uregulowaniami objętymi projektem ustawy - Ordynacja podatkowa projekt przewiduje zmianę m.in.:

- ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn,
- ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym,
- ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników,
- ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych,
- ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych,
- ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym,
- ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,
- ustawy z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy,
- ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych,
- ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, 2
- ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym,
- ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,
- ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne, – ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym,
- ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej,
- ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym,
- ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
- ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych,
- ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych,
- ustawy z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym,
- ustawy z dnia 9 października 2015 r. o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy

wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA,

- ustawy z dnia 6 lipca 2016 r. o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych,
- ustawy z dnia 5 września 2016 r. o szczególnych zasadach rozliczeń podatku od towarów i usług oraz dokonywania zwrotu środków publicznych przeznaczonych na realizację projektów finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub od państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu przez jednostki samorządu terytorialnego,
- ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej,
- ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami,
- ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów.

Wejście w życie ustawy o Rzeczniku Praw Podatnika będzie wymagało dokonania zmian o charakterze dostosowującym polegających na wyposażeniu Rzecznika w instrumenty prawne niezbędne do realizacji ustawowych zadań. Zmiany te wprowadzone są w:

- ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe,
- ustawie z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich,
- ustawie z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora,
- ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz
- ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców.

Projekt ustawy wprowadzającej przewiduje uchylenie ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Materia uregulowana w tych ustawach została bowiem ujęta w projekcie nowej ordynacji podatkowej.

Proponuje się utworzenie Podatkowego Centrum Kompetencyjnego Podatków Lokalnych, które będzie działać w strukturze organizacyjnej Krajowej Informacji Skarbowej, podmiotu najlepiej przygotowanego do wykonywania działań wspierających jednostki samorządu terytorialnego w poborze podatków. Do zadań Centrum należałoby wsparcie samorządowych organów podatkowych przybierające formę działalności informacyjnej oraz wsparcia w załatwieniu spraw indywidualnych. Wsparcie w załatwianiu spraw indywidualnych będzie odbywać się wyłącznie na wniosek samorządowego organu podatkowego bez wkraczania w jego kompetencje, prawa i obowiązki. Wsparcie mogłoby także być adresowane do kilku samorządowych organów podatkowych, na etapie

postępowania wymiarowego wobec jednego podmiotu w zakresie tego samego lub podobnego przedmiotu opodatkowania. Zapewnienie dostępu do informacji oraz wsparcie w sprawach indywidualnych wzmocni pozycję, przede wszystkim, mniejszych samorządowych organów podatkowych oraz ograniczy przypadki, w których np. w tożsamych lub podobnych sprawach, wydane zostaną odmienne decyzje. Przedmiotem wsparcia będzie obszar ordynacji podatkowej oraz podatków lokalnych. Projektowana zmiana usprawni funkcjonowanie samorządowych organów podatkowych, podniesie ich efektywność oraz zapewni stabilizację interpretacji i stosowania prawa dla podatników. Proponuje się nadanie samorządowym organom podatkowym (organom pierwszej instancji) kompetencji zaskarżenia do sądów administracyjnych decyzji (postanowień) samorządowych kolegiów odwoławczych (SKO) wydanych w zakresie podatków samorządowych w ramach drugiej instancji. W indywidualnych sprawach będzie możliwość ustanowienia pełnomocnikiem samorządowego organu podatkowego, w sprawie ze skargi na decyzję podatkową SKO, pracownika zatrudnionego w Krajowej Informacji Skarbowej. Ponadto proponuje się nadanie samorządowym organom podatkowym (organom pierwszej instancji) kompetencji zaskarżenia do sądów administracyjnych wydanej przez Ministra Finansów interpretacji indywidualnej zmieniającej lub uchylającej interpretację indywidualną wydaną przez samorządowy organ podatkowy (art. 50 § 3 pkt 2 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Stan: 3.07.2019 r. – odbyło się I czytanie na posiedzeniu Sejmu, Projekt skierowano do Komisji Finansów Publicznych.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2021 r., z wyjątkami.

[Link](#)

6. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 marca 2019 r. w sprawie wzoru zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej

Projektowane rozporządzenie jest konsekwencją zmian wprowadzanych z dniem 11 września 2018 r. w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570, z późn. zm.), ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1544). Zmiany te dotyczą zastąpienia stosowanego dotychczas określenia „profil zaufany ePUAP” określeniem „profil zaufany”, a jednocześnie „podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP” zostanie zastąpiony przez „podpis zaufany”. Projekt uwzględnia także zmiany wprowadzone do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z

późn. zm.) ustawą z dnia 6 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o dowodach osobistych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 60), która wprowadza zaawansowany podpis elektroniczny zwany „podpisem osobistym”. Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem delegacji ustawowej zawartej w art. 282b § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa i podobnie jak dotychczas obowiązujące rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 27 października 2016 r. w sprawie wzoru zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej (Dz. U. poz. 1778) określa wzór zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej (ZAW-K). Projektowany wzór zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej (ZAW-K) jest analogiczny do dotychczasowego, wprowadzono jedynie zmiany wynikające ze wskazanych wyżej zmian: ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz ustawy o dowodach osobistych oraz usunięto pole „Poczta”.

Stan: 15.07.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie konsultacji publicznych.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

7. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 kwietnia 2019 r. w sprawie poziomu istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego

Identyfikacja przeterminowanego zobowiązania kredytowego służy do stwierdzenia stanu niewykonania zobowiązania i w konsekwencji wpływa na poziom wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego oraz poziom oczekiwanych strat. Polska, podobnie jak pozostałe Państwa Członkowskie, została zobowiązana na mocy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/171 z dnia 19 października 2017 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wysokości progu istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego (Dz. Urz. UE L 32 z 6.2.2018 r., str. 1), zwanego dalej: „rozporządzeniem delegowanym”, do zdefiniowania kryteriów, po przekroczeniu których przeterminowane zobowiązanie kredytowe zostanie sklasyfikowane jako niewykonanie zobowiązania (default).

Zgodnie z rozporządzeniem delegowanym próg istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego składa się z elementów bezwzględnych i względnych. Składnik bezwzględny określa maksymalną kwotę sumy wszystkich kwot przeterminowanych zobowiązań dłużnika wobec instytucji, jej jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych, dalej „przeterminowane zobowiązanie kredytowe”. Składnik

względny wyrażony jest jako wielkość procentowa odzwierciedlająca kwotę przeterminowanych zobowiązań kredytowych w stosunku do łącznej kwoty wszystkich ekspozycji bilansowych tej instytucji, jej jednostki dominującej lub z którejkolwiek z jej jednostek zależnych wobec tego dłużnika, z wyłączeniem ekspozycji kapitałowych. W rozporządzeniu delegowanym zostały określone wartości graniczne progu istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego. W odniesieniu do składnika bezwzględnego dla ekspozycji detalicznych kwota maksymalna wynosi 100 euro lub równowartości tej kwoty w odpowiedniej walucie krajowej, a dla innych niż detaliczne 500 euro lub równowartości tej kwoty w odpowiedniej walucie krajowej. Dopuszczalna wartość progu względnego znajduje się w przedziale 0%-2,5%, przy czym wartość domyślna wynosi 1%. Projekt rozporządzenia przewiduje następujące parametry w zakresie progu istotności:

- 1) składnik bezwzględny: - 400 złotych w przypadku ekspozycji detalicznych, - 2000 złotych w przypadku ekspozycji innych niż detaliczne.
- 2) składnik względny na poziomie 1% ekspozycji dłużnika.

Zaproponowane parametry progu są zbieżne z domyślnymi parametrami progu określonymi w rozporządzeniu delegowanym oraz z parametrami kształtującymi się w innych państwach UE. Takie podejście zwiększa spójność procesu identyfikacji niewykonania zobowiązania, co ma szczególne znaczenie w przypadku banków konsolidowanych na poziomie UE. Ponadto zaproponowana wysokość składnika bezwzględnego stanowi przybliżoną wartość składnika wynikającego z rozporządzenia delegowanego i jednocześnie zapewnia bufor związany z ewentualnymi fluktuacjami kursu EUR/PLN. Jednocześnie należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 5 rozporządzenia delegowanego, w przypadku wystąpienia wahań kursu powodujących przekroczenie równowartości składnika bezwzględnego wyrażonego w innej walucie względem wielkości ustalonej w euro, składnik ten może pozostać niezmienny, chyba, że przestał on odzwierciedlać racjonalny poziom ryzyka. Elementem niezbędnym w procesie oceny istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego jest kryterium czasu. Zobowiązanie, w przypadku którego przekroczony został zarówno składnik bezwzględny, jak i względny, może zostać uznane za istotne tylko w sytuacji, gdy zwłoka w wykonaniu zobowiązania przekracza 90 dni. Kryterium czasu zawarte jest w art. 178 ust. 1 lit. b rozporządzenia CRR, które co do zasady jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Stan: 12.07.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

8. Poselski projekt ustawy **Karta Praw Podatnika**

Celem ustawy jest zapewnienie należytej ochrony praw podatników, która każdorazowo wymaga odpowiedniego wyważenia interesu publicznego i prywatnego w prawie podatkowym. Ustawa ma również na celu podniesienie świadomości społecznej praw podatnika.

Ustawa wprowadza do polskiego systemu podatkowego nową instytucję, to jest Kartę Praw Podatnika, rozumianą jako tekst normatywny, w którym w zwięzły sposób określone są podstawowe prawa podatników, którym odpowiadają obowiązki organów podatkowych.

Podstawowym zadaniem proponowanej karty nie jest przyznanie podatnikom nowych praw, bo te wynikają już z Konstytucji, a także z ustaw szczegółowych prawa proceduralnego i materialnego. Karta ma za zadanie wzmocnić ochronę tych praw, poprzez usystematyzowanie ich w formie zasad systemu prawa podatkowego, to jest norm zawartych bezpośrednio w prawie pozytywnym i cechujących się szczególną doniosłością dla systemu prawa podatkowego jako całości, poszczególnych jego części i instytucji. Normy zapisane w karcie, z istoty swej bardziej ogólne, podlegają uszczegółowieniu w innych ustawach, w tym w szczególności w Ordynacji podatkowej. Normy zapisane w karcie należy stosować łącznie z innymi normami albo bezpośrednio i samodzielnie. Normy te powinny stanowić też kontekst interpretacyjny dla całego systemu prawa podatkowego, wszystkich pozostałych przepisów prawa podatkowego.

W niektórych obszarach proponowana karta uzupełnienia dotychczasowy katalog praw podatnika albo wyraża wprost prawa, których obowiązywanie obecnie jest niekiedy kwestionowane, choć nie powinno być. Jednakże nawet wówczas, gdy proponowana karta powtarza jedynie prawa, które wynikają już z innych przepisów, ma do odegrania ważną rolę porządkującą, wzmacniającą oraz edukacyjną. Karta w formie krótkiej ustawy ułatwi podatnikom, szczególnie tym nie korzystającym z usług profesjonalnych pełnomocników, odnalezienie i powołanie konkretnej podstawy prawnej dla ochrony ich praw.

Ustanowione w karcie liczne obowiązki informacyjne są wyrazem roli edukacyjnej, jaką karta ma odegrać wobec podatników i przedstawicieli administracji podatkowej.

Stan: 15.05.2019 r. – projekt ustawy został skierowany do pierwszego czytania na posiedzeniu Sejmu.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

9. Projekt ustawy z dnia 3 czerwca 2019 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej

Potrzeba nowelizacji ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych ((Dz. U. z 2018 r. poz. 473, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 381) wynika z konieczności zapewnienia Komisji Nadzoru Finansowego, jako polskiemu organowi nadzoru, skutecznych mechanizmów nadzoru nad zagranicznymi zakładami ubezpieczeń oraz zagranicznymi zakładami reasekuracji z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność przez oddział lub w inny sposób niż przez oddział, w ramach swobody świadczenia usług. Ponadto, dodawany przepis w art. 70 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej nadaje Komisji Egzaminacyjnej dla Aktuariuszy uprawnienie do wskazania wymaganego poziomu egzaminu uzyskiwanego w trakcie studiów przez kandydatów na aktuariuszy. Dodatkowo projekt ustawy zawiera propozycje modyfikacji zadań i funkcji Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w zakresie udzielania przez Fundusz zwrotnej pomocy finansowej oraz propozycje zmian w zakresie łączenia uczestnictwa w informatycznej bazie danych prowadzonej przez UFG, o której mowa w art. 102a ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, z członkostwem w Funduszu.

Projekt ustawy zakłada zmianę w art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Proponowane zmiany odnoszą się do środków nadzorczych stosowanych wobec krajowych zakładów ubezpieczeń oraz zagranicznych zakładów ubezpieczeń z tytułu naruszenia przepisu art. 14 ust. 1-3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, określających termin na wypłatę odszkodowania. Dodatkowo proponuje się wprowadzenie mechanizmu fakultatywnego (a nie jak do tej pory – obligatoryjnego) stosowania ww. środków nadzorczych wobec zakładów ubezpieczeń. Kolejna grupa propozycji dotyczy zmian w zakresie dotychczasowego łączenia uczestnictwa w informatycznej bazie danych prowadzonej przez UFG z członkostwem w Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym. Propozycja polega na odstąpieniu od dotychczasowej zasady uzależnienia możliwości korzystania z ww. bazy od członkostwa w UFG. Ponadto w związku ze zgłoszonymi przez organ nadzoru uwagami projekt ustawy został uzupełniony o zmiany dotyczące modyfikacji zadań UFG w zakresie udzielania zwrotnej pomocy finansowej. W projekcie ustawy proponuje się uchylenie

dotychczasowych przepisów związanych z udzielaniem zwrotnej pomocy finansowej oraz wprowadzenie odrębnej, kompleksowej regulacji dotyczącej Funduszu Pomocowego.

Z kolei zmiany w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej zakładają możliwość natychmiastowej i nadzwyczajnej interwencji organu nadzoru w przypadku konieczności niezwłocznego usunięcia lub zapobieżenia naruszania interesów ubezpieczających, ubezpieczonych i uprawnionych z umów ubezpieczenia. W tym zakresie projektowana ustawa implementuje do polskiego porządku prawnego art. 155 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiej i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II). Zgodnie z jego treścią przepisy określające procedurę zwykłą nie mają wpływu na uprawnienia zainteresowanych państw członkowskich do podejmowania odpowiednich środków nadzwyczajnych w celu zapobiegania nieprawidłowościom lub karania za nieprawidłowości na ich terytorium. Uprawnienia te obejmują możliwość zapobiegania dalszemu zawieraniu przez zakład ubezpieczeń nowych umów ubezpieczenia na ich terytoriach. Zaproponowane zmiany pozostają również w zgodności z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-559/15 Onix Asigurari. Proponowane zwiększenie uprawnień nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego będzie miało pośredni wpływ na obywateli korzystających z usług zagranicznych zakładów ubezpieczeń oraz zakładów reasekuracji z państw członkowskich Unii Europejskiej wykonujących działalność na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, którzy zyskają dodatkową ochronę swoich interesów w przypadkach nadzwyczajnych, co może zwiększyć zaufanie do instytucji ubezpieczeniowych.

Ponadto, zmiany w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej zakładają przyznanie Komisji Egzaminacyjnej dla Aktuariuszy możliwości określenia wymaganego poziomu wyników egzaminów uzyskanych na studiach wyższych, w celu umożliwienia uzyskania zwolnienia z tego egzaminu aktuarialnego osobom, których wiedza i umiejętności odpowiadają poziomowi egzaminu aktuarialnego.

Stan: 21.06.2019 r. – projekt ustawy znajduje się na etapie Komitetu Europejskiego.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami.

[Link](#)

10. Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 2019 r. w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi

Rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 117u ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2003, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą”, upoważnienia dla Prezesa Rady Ministrów do określenia terminów uiszczania, wysokości i sposobu obliczania wpłat z tytułu nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi, a także sposobów i terminy rozliczenia tych wpłat. Wytyczne zawarte w art. 117u ust. 3 ustawy nakazują wydanie przepisów wykonawczych przy uwzględnieniu charakteru czynności, z którymi wiąże się obowiązek uiszczenia opłat i z zapewnieniem skuteczności sprawowanego nadzoru, mając zarazem na względzie, aby wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru i opłat nie wpływała w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia.

Celem projektu jest określenie modelu obliczania wpłat na koszty nadzoru dla małych instytucji płatniczych (MIP) na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego, wynikająca z delegacji ustawowej dotyczącej zasad pokrywania kosztów nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi. Z tego względu nie ma możliwości osiągnięcia celu tego aktu normatywnego za pomocą innych środków (art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorcy, Dz. U. poz. 646).

Projektowane rozporządzenie wyznacza stawkę na poziomie dozwolonego ustawowo maksimum, tj. w wysokości 0,025%, przy czym, – stosownie do przepisów ustawy, wysokość należnych wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi, wyliczana będzie od wartości obrotów związanych ze świadczeniem przedmiotowych usług. Ustalenie wysokości opłat oraz stawki na proponowanym poziomie jest niezbędne ze względu na szacowaną wielkość uzyskanych z tego tytułu środków w zestawieniu z kosztami, na pokrycie których środki te mają być przeznaczone.

Stan: 4.06.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie opiniowania. Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

11. Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju

Rekomendowanym rozwiązaniem jest stworzenie zintegrowanego systemu instytucji rozwoju nazwanego Grupą Polskiego Funduszu Rozwoju, działającego na podstawie spójnej strategii zgodnej z polityką gospodarczą Rady Ministrów, z jasnym podziałem centrów kompetencji i zintegrowanym nadzorem. System instytucji rozwoju posiadałby 5 kluczowych obszarów działalności: inwestycje (wiodąca rola PFR), bankowość (wiodąca rola BGK), ubezpieczenia eksportowe (wiodąca rola KUKE), handel

zagraniczny (wiodąca rola PAIH) oraz rozwój przedsiębiorczości (PARP). Kluczową kwestią jest wprowadzenie rozwiązań prawnych i instytucjonalnych zapewniających skuteczny mechanizm koordynacji i nadzoru nad całym systemem instytucji rozwoju. Ze względu na specyfikę poszczególnych instytucji, np. PFR S.A. (spółka prawa handlowego), PARP (agencja wykonawcza), BGK (bank państwowy), KUKE (zakład ubezpieczeń), nie jest możliwe ani zalecane całkowite połączenie wszystkich instytucji w jeden podmiot lub budowa pełnej grupy kapitałowej. Dlatego też niezbędne jest wprowadzenie przepisów szczególnych, określających ramy instytucjonalne na poziomie grupy tych instytucji, które mimo niezależności podmiotów zapewnią skuteczną koordynację działań oraz współpracę. Rekomendowanym rozwiązaniem jest stworzenie systemu na mocy ustawy, aby zapewnić należyte wsparcie z ich strony dla realizacji programów rozwoju przyjmowanych przez Radę Ministrów.

Ustawa tworzy Radę Grupy Polskiego Funduszu Rozwoju. Planuje się, aby w skład Rady weszli prezesi instytucji rozwoju wchodzących w skład systemu. Zadaniem Rady będzie koordynacja działań instytucji rozwoju w ramach wspólnej strategii w celu zapewnienia trwałego i zrównoważonego rozwoju kraju. Rada będzie przyjmować strategię, monitorować jej realizację, oceniać i wydawać rekomendację w zakresie podejmowanych w ramach strategii działań. Ponadto będzie koordynować proces komunikacji w celu zapewnienia spójnej i pełnej informacji o instytucjach rozwoju, oferowanych przez nie instrumentach finansowych i doradczych. Fakt bycia częścią formalnego systemu instytucji rozwoju oraz wytycznych płynących z poziomu Rady Grupy Polskiego Funduszu Rozwoju pozwoli na sprawną realizację programów rozwojowych oraz tworzenie podstaw prawnych dla mechanizmów koordynacji tych programów. Przewidywane są spotkania Rady nie rzadziej niż co miesiąc.

W celu zapewnienia spójności i efektywności działania na poziomie Grupy zalecane jest wpisanie w zakres obowiązków Rady ustanowienia wspólnej strategii dla Grupy PFR, która m.in. wyznaczy zakres i priorytety koordynacji działalności instytucji rozwoju. Możliwość identyfikacji luk rynkowych i wytyczenia skoordynowanego kierunku działania z poziomu Grupy pozwoli bardziej kompleksowo i efektywnie je wypełniać. Wskazanie sposobu realizacji działań, realizowanych na zasadach koordynacji i wzajemnego uzupełniania kompetencji poszczególnych instytucji rozwoju, umożliwi zwiększenie efektywności, w tym obniżenie kosztów, oraz lepsze wykorzystanie środków publicznych zaangażowanych w finansowanie instytucji rozwoju. Strategia Grupy Polskiego Funduszu Rozwoju będzie dokumentem kształtującym współpracę i koordynację działań instytucji rozwoju, bez ingerencji w obszary określone przepisami odrębnymi, ich statutami i dokumentami programowymi. Strategia będzie miała charakter zbliżony do porozumienia instytucji rozwoju. Z uwagi na wspólne cele i poddanie poszczególnych instytucji rozwoju

nadzorowi (administracyjnemu i właścicielskiemu) członków Rady Ministrów nie jest konieczne ustanowienie dodatkowych mechanizmów egzekucji postanowienia Strategii.

Institucje rozwoju stworzą wspólny portal internetowy, który będzie ważnym instrumentem koordynacji zadań tych instytucji, w szczególności w zakresie przedstawiania ich oferty potencjalnym kontrahentom oraz świadczenia im niektórych usług, w tym drogą elektroniczną. Obsługę portalu, w tym towarzyszące mu narzędzia do komunikacji oraz gromadzenia danych, powierza się PFR. Upowszechnienie jednolitej identyfikacji instytucji rozwoju ułatwi odbiorcom dostęp do pełnego wachlarza ich usług, co przyczyni się do pełniejszego ich wykorzystania. Konsolidacja wizerunkowa podmiotów kooperujących na rynku jest często stosowaną metodą polepszenia odbioru tych podmiotów przez ich klientów. Stworzenie systemu instytucji rozwoju, wspólnego portalu i identyfikacji wizualnej stworzy warunki do dalszej współpracy, np. w celu utworzenia wspólnego punktu kontaktu dla inwestorów. Instytucje rozwoju będą promowały markę „Grupy Polskiego Funduszu Rozwoju”.

Formalno-prawne powiązanie może pomóc w utworzeniu w wybranych kategoriach zakupowych centrum usług wspólnych i grupy zakupowej, co pozwoli na uzyskanie oszczędności.

Ustawa umożliwia w łatwy sposób podniesienie kapitału zakładowego w Polskim Funduszu Rozwoju z wykorzystaniem istniejącego w przypadku BGK mechanizmu przekazania skarbowych papierów wartościowych przez Ministra Finansów. Należy zwrócić uwagę, że środki przeznaczone na podniesienie kapitału PFR nie są wydatkiem budżetowym, lecz stanowią inwestycję, powiększającą majątek Skarbu Państwa.

Nastąpi połączenie Krajowego Funduszu Kapitałowego z spółką zależną Polskiego Funduszu Rozwoju S.A. wyspecjalizowaną w realizacji podobnych zadań, czyli zapewnianiu finansowania przedsięwzięć podwyższonego ryzyka (ang. venture capital).

Stan: 15.07.2019 r. – ustawę przekazano Prezydentowi do podpisu.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami.

[Link](#)

12. Rządowy projekt ustawy z dnia 24 maja 2019 r. o Rzeczniku Praw Podatnika

Jedynie powołanie odrębnej, wyspecjalizowanej w prawie podatkowym instytucji ochrony prawnej daje możliwość osiągnięcia zamierzonego celu. Nie jest możliwe wskazanie całkiem odmiennego rozwiązania alternatywnego w stosunku do projektowanego aktu prawnego, które umożliwiłoby zapewnienie kompleksowej ochrony praw wszystkim podatnikom. Funkcjonujące w polskim systemie prawnym organy

ochrony prawnej takie jak Rzecznik Praw Obywatelskich (dalej: RPO) i Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców (dalej: RMIŚP) nie są wystarczające do ochrony praw podatników. Zarówno ustawowe uprawnienia RPO i RMIŚP, jak i stawiane im kryteria kompetencyjne nie dają gwarancji szerokiego, skutecznego i wyspecjalizowanego działania w zakresie prawa podatkowego. RPO nie zawsze może interweniować w sprawach podatników, bowiem nie zawsze są nimi obywatele (w zakresie podatku CIT czy VAT podatnikami są najczęściej osoby prawne, które co do zasady nie podlegają konstytucyjnej ochronie ze strony RPO). Również nie wydaje się celowe przyznanie RMIŚP kompetencji do interweniowania w sprawach podatników niebędących przedsiębiorcami, albowiem pozostawałoby to w oczywistym konflikcie interesów konsumentów i przedsiębiorców – nie zawsze interpretacja poszczególnych przepisów prawa jest korzystna dla obu tych grup. Do RPP będą natomiast mogły kierować prośby o interwencje wszystkie grupy podatników i tylko takie rozwiązanie daje gwarancję kompleksowej ochrony praw wszystkich podatników.

Projekt ustawy kompleksowo reguluje funkcjonowanie nowej instytucji – Rzecznika Praw Podatnika. Projekt zakłada, że Rzecznik Praw Podatnika będzie współpracował z Rzecznikiem Małych i Średnich Przedsiębiorców i w razie potrzeby udzielał mu wsparcia. Tym samym rozwiązania te będą korzystnie oddziaływać na podmioty prowadzące działalność gospodarczą. Proponowane w projekcie rozwiązania gwarantują zwiększenie ochrony praw podatników i zwiększają poczucie bezpieczeństwa prowadzonej działalności oraz w kontaktach z organami podatkowymi.

W projekcie określono tryb powoływania Rzecznika. Zgodnie z projektem Rzecznik Praw Podatnika powoływany będzie przez Prezesa Rady Ministrów na 6-letnią kadencję, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Niezależność instytucji zapewnią wprowadzane projektem zasady dotyczące doboru kompetencyjnego osoby sprawującej ten urząd, zasada jednokadencyjności oraz zamknięty i wąski katalog przyczyn odwołania osoby piastującej stanowisko Rzecznika. W myśl projektu Rzecznik nie będzie mógł należeć do partii politycznej, związku zawodowego, ani prowadzić działalności gospodarczej, jak również działalności publicznej niedającej się pogodzić z godnością urzędu.

Do zadań Rzecznika będzie należało:

- 1) opiniowanie projektów aktów normatywnych z zakresu prawa podatkowego;
- 2) promowanie mediacji między podatnikami a organami podatkowymi;
- 3) współdziałanie ze stowarzyszeniami, samorządami zawodowymi, ruchami obywatelskimi i innymi dobrowolnymi zrzeszeniami, a także z fundacjami, organizacjami reprezentującymi podatników oraz zagranicznymi i międzynarodowymi organami i

organizacjami działającymi na rzecz ochrony praw podatnika, zajmującymi się monitoringiem jakości prawa podatkowego i kierunkami jego reform;

4) prowadzenie działalności edukacyjnej i informacyjnej w zakresie prawa podatkowego;

5) analiza orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach podatkowych oraz orzecznictwa innych sądów i trybunałów w zakresie, w jakim wpływają na rozstrzygnięcie spraw podatkowych;

6) analiza interpretacji ogólnych oraz interpretacji indywidualnych wydawanych na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej;

7) przedstawianie właściwym organom, organizacjom lub instytucjom publicznym oceny oraz wniosków zmierzających do zapewnienia ochrony praw podatnika, wzmocnienia spójności i sprawności prawa podatkowego, usunięcia zbędnych procedur czy wymogów formalnych lub usprawnienia trybu załatwiania spraw;

8) analiza sposobu załatwiania przez organy podatkowe skarg i wniosków;

9) podejmowanie innych działań służących ochronie praw podatników, wymienionych w art. 15 ust. 1 projektu ustawy – są to głównie uprawnienia umożliwiające interwencje Rzecznika w indywidualnych sprawach podatnika lub w sprawach dotyczących stanów faktycznych występujących u określonej grupy podatników.

W zakresie ww. uprawnień Rzecznik będzie mógł:

1) występować do właściwych organów z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej albo wydanie innych aktów normatywnych w sprawach podatkowych;

2) uczestniczyć jako mediator w postępowaniu podatkowym i sądownoadministracyjnym;

3) występować do właściwego organu z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie podatnika, który nie ma możliwości samodzielnego złożenia takiego wniosku lub sprawia mu to nadmierną trudność;

4) występować do ministra właściwego do spraw finansów publicznych z wnioskiem o wydanie interpretacji ogólnej;

5) występować do ministra właściwego do spraw finansów publicznych z wnioskiem o wydanie objaśnień podatkowych w sprawach budzących poważne wątpliwości interpretacyjne;

6) występować z wnioskiem do Naczelnego Sądu Administracyjnego o podjęcie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych;

7) zwracać się o wszczęcie postępowania podatkowego, wnieść skargę do sądu administracyjnego, skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz inne środki odwoławcze do sądu administracyjnego, w tym nadzwyczajne środki odwoławcze

(np. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia), a także uczestniczyć w postępowaniu przed organem podatkowym lub sądem administracyjnym;

8) kierować wystąpienia do organu, w którego działalności stwierdził naruszenie praw podatnika;

9) występować do właściwych organów z wnioskiem o wstrzymanie czynności egzekucyjnych lub postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko podatnikowi na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.);

10) informować właściwe organy nadrzędne lub organy kontroli o dostrzeżonych nieprawidłowościach w funkcjonowaniu organów podatkowych;

11) informować właściwe organy o dostrzeżonych barierach i utrudnieniach w zakresie wykonywania obowiązków podatkowych;

12) występować do ministra właściwego w sprawach finansów publicznych w celu wydania decyzji uchylającej lub zmieniającej decyzję ostateczną;

13) wnosić środki zaskarżenia na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej;

14) kierować do Rzecznika Praw Obywatelskich wnioski o skierowanie do Trybunału Konstytucyjnego wniosku w sprawie, o której mowa w art. 188 Konstytucji, dotyczącej praw podatnika.

Rzecznik będzie miał obowiązek sporządzać:

1) roczny raport podsumowujący wyniki analiz orzeczeń oraz interpretacji ogólnych i indywidualnych;

2) roczny raport podsumowujący wyniki analizy załatwiania przez organy podatkowe skarg i wniosków;

3) coroczną informację o swojej działalności oraz o stanie przestrzegania praw podatnika.

Podjęcie czynności przez Rzecznika będzie następowało z urzędu lub na wniosek. Rzecznik będzie mógł realizować zadania przy pomocy Biura Rzecznika Praw Podatnika, a także przy pomocy 16 zastępców działających w terenie oraz 32 przedstawicieli terenowych. Zastępca Rzecznika wraz z dwoma przedstawicielami terenowymi Rzecznika będą mogli tworzyć w każdym województwie trzyosobowy zespół ekspercki. Rozwiązanie to ma ułatwić podatnikom w całym kraju dostęp do pomocy Rzecznika. Szczegółowe kwestie związane z organizacją i funkcjonowaniem instytucji Rzecznika zostaną określone w statucie Biura Rzecznika.

Stan: 3.07.2019 r. – odbyło się I czytanie na posiedzeniu Sejmu, projekt skierowano do Komisji Finansów Publicznych.

Ustawa wejdzie w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie Przepisy wprowadzające ustawę – Ordynacja podatkowa i ustawę o Rzeczniku Praw Podatnika.

[Link](#)

13. Projekt ustawy z dnia 2 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw

Projektowana regulacja przewiduje uproszenie i usprawnienie postępowania egzekucyjnego w zakresie:

1. wszczęcia postępowania egzekucyjnego poprzez elektroniczne doręczanie organowi egzekucyjnemu tytułu wykonawczego i zapewnienie automatycznej rejestracji tego tytułu w systemie obsługującym organ egzekucyjny oraz eliminujący spory o właściwość miejscową organów egzekucyjnych;
2. procedur administracyjnych obowiązujących w egzekucji administracyjnej, w tym trybu rozpatrywania zarzutów i wniosków o umorzenie postępowania egzekucyjnego poprzez eliminację dublowania czynności procesowych wierzyciela i organu egzekucyjnego;
3. procedury dochodzenia z majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka i dłużnika rzeczowego przy zapewnieniu środków ochrony prawnej tych osób oraz zmniejszeniu kosztów dochodzenia obciążających małżonka zobowiązanego i dłużnika rzeczowego;
4. zbiegów egzekucji poprzez zmianę zasad rozstrzygania zbiegów co do należności alimentacyjnych oraz uproszczenie procedury przekazywania dokumentów pomiędzy organami egzekucyjnymi;
5. egzekucji z ruchomości poprzez wprowadzenie nowej formy sprzedaży ruchomości przez zobowiązanego pod nadzorem organu egzekucyjnego oraz wprowadzenia innych usprawnień w ramach tej egzekucji;
6. egzekucji z nadpłaty lub zwrotu podatku, m. in. poprzez wprowadzenie elektronicznej dokonywanych przez komorników sądowych i niektóre administracyjne organy egzekucyjne zajęć wierzytelności z ww. tytułu;
7. egzekucji z pieniędzy poprzez wprowadzenie możliwości korzystania z terminali płatniczych;
8. egzekucji z rachunku bankowego prowadzonego przez Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową oraz z praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych lub innych rachunkach prowadzonych przez banki poprzez ich elektroniczną;
9. dokonywania przez naczelników urzędów skarbowych postanowień o zabezpieczeniu majątkowym wydanych na podstawie Kpk i ograniczenie rozpatrywania środków zaskarżenia podejrzanego przez naczelników urzędów skarbowych, które rozpatruje prokurator lub sąd w postępowaniu karnym;

10. kolejności zaspokojenia należności celnych w ten sposób, aby koszty egzekucyjne powstałe w egzekucji tych należności celnych były zaspokajane po zaspokojeniu należności celnych.

Stan: 4.07.2019 - projekt ustawy znajduje się na etapie Komisji Prawniczej.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkami.

[Link](#)

14. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 stycznia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczególnych zasad rachunkowości funduszy inwestycyjnych

W przypadku tego projektu występują trzy podstawowe przesłanki aktualizacji przepisów.

1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie funduszy rynku pieniężnego (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 8-45), które uściśla metody wyceny dla funduszy tego rodzaju i jest punktem odniesienia w kwestii metod wyceny dla wszystkich funduszy inwestycyjnych. Rozporządzenie zakłada, że instrumenty finansowe są wyceniane do wartości godziwej definiowanej jako wartość rynkowa lub wycena według modelu zbudowanego w oparciu o parametry rynkowe.

2. Wieloletnia praktyka wytworzyła system wyceny produktów dłużnych odbiegający od międzynarodowych standardów. Standardy te oparte są o wycenę rynkową, bądź model zbudowany na bazie obserwowalnych bezpośrednio lub pośrednio danych rynkowych. W wyjątkowych przypadkach dopuszczalna byłaby wycena modelem opartym o parametry nieobserwowalne. Tymczasem praktyka ewoluowała w kierunku dominacji skorygowanej ceny nabycia jako podstawowego sposobu wyceny instrumentów dłużnych, która nie uwzględnia parametrów oraz ryzyk rynkowych emitenta.

3. Wzrost ryzyka systemowego wynikający z błędnej oceny ryzyka instrumentów dłużnych, w tym w szczególności ryzyka kredytowego i ryzyka płynności. Zastosowanie skorygowanej ceny nabycia wytwarza nieprawdziwe postrzeganie produktów wycenianych zgodnie z tą metodą jako produktów o niskiej zmienności wartości i tym samym wysokim bezpieczeństwie. Wycena ta nie uwzględnia zmian parametrów oraz ryzyk rynkowych emitenta, aż do momentu jego bankructwa lub powstania poważnych problemów z obsługą zobowiązań.

Mając na uwadze wskazane czynniki Ministerstwo Finansów zaproponowało zmiany w rozporządzeniu idące w kierunku:

1. Wprowadzenia podejścia do wyceny instrumentów z wykorzystaniem wartości godziwej, tj. zgodnym z przyjętym w Międzynarodowych Standardach Rachunkowości (MSR/MSSF).

2. Podkreślenia istoty wartości godziwej przy wycenie aktywów finansowych.

3. Określenie wartości godziwej w pierwszej kolejności jako wartości rynkowej. W sytuacji braku ceny rynkowej, wartość godziwa szacowana jest modelem opartym o parametry rynkowe obserwowalne bezpośrednio i pośrednio, tj. uwzględniającym np. ceny obligacji tego samego emitenta, emitentów z tej samej branży, tego samego rynku, wysokości stop procentowych przy ustalaniu stopy dyskontowania przyszłych przepływów z wycenianego instrumentu. W wyjątkowych przypadkach - i pod rygorem dodatkowych ujawnień - dopuszczalna jest wycena w oparciu o model oparty o dane nieobserwowalne.

4. W każdym przypadku model wyceny instrumentu ma być uzgadniany z depozytariuszem.

5. Ograniczenia zastosowania metody wyceny według skorygowanej ceny nabycia z wykorzystaniem efektywnej stopy procentowej do instrumentów o terminie zapadalności krótszym niż 92 dni (lokaty bankowe, transakcje repo /buy-sell back, certyfikaty depozytowe etc.). Tym samym jakikolwiek instrument o terminie zapadalności dłuższym niż 3 miesiące (okres rozliczeniowy kuponów nie gra roli), powinien być wyceniany do wartości rynkowej lub z wykorzystaniem modelu opartego o parametry rynkowe.

Stan: 25.06.2019 r. – projekt rozporządzenia znajduje się na etapie opiniowania.

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

[Link](#)

15. Rządowy projekt ustawy z dnia 27 maja 2019 r. – Ordynacja podatkowa

Przedmiotowy projekt został opracowany przez Komisję Kodyfikacyjną Ogólnego Prawa Podatkowego, zgodnie z § 8 pkt 2 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 października 2014 r. w sprawie utworzenia, organizacji i trybu działania Komisji Kodyfikacyjnej Ogólnego Prawa Podatkowego, na podstawie kierunkowych założeń nowej ordynacji podatkowej przyjętych przez Radę Ministrów w dniu 13 października 2015 r. Poniżej przegląd wybranych unormowań nowej Ordynacji:

Przepisy wstępne

Rozwiązania zaproponowane w projektowanej ordynacji podatkowej dotyczące jej zakresu przedmiotowego zawierają jasny katalog danin publicznych, do których ma zastosowanie projekt. Te same zasady będą dotyczyły zatem podatków, do których

wymiaru uprawnione są organy podatkowe. Do opłat i niepodatkowych należności budżetowych, do których wymiaru uprawnione są organy inne niż organy podatkowe, co do zasady będą stosowane odpowiednio niektóre enumeratywnie wymienione przepisy projektowanej ustawy. W tym zakresie organom tym przysługiwać będą uprawnienia organów podatkowych. Dokonano niezbędnej modyfikacji pojęć dostosowując je m.in. do orzecznictwa sądowego, w wyniku czego nie będą wzbudzać wątpliwości interpretacyjnych.

Zasady ogólne prawa podatkowego

Opracowany katalog zasad ogólnych odpowiada zgłaszanym potrzebom i współczesnym standardom ochrony praw podatnika. W konsekwencji uwzględniają interes podatnika w wyniku zwiększenia jego ochrony. W projektowanych przepisach zostanie zapewniona zgodność między zasadami ogólnymi prawa podatkowego i zasadami ogólnymi skatalogowanymi w Prawie przedsiębiorców. Zastosowanie środków komunikacji elektronicznej Proponuje się, aby podstawowe zagadnienia z zakresu komunikacji elektronicznej były ujęte w odrębnym rozdziale, w części ogólnej projektowanego aktu prawnego, co przyczyni się do uporządkowania przedmiotowego zagadnienia w nowym akcie prawnym. W tym rozdziale uregulowano podstawowe zasady związane z komunikacją elektroniczną pomiędzy organami podatkowymi i podatnikami. Zmodyfikowano zasadę pisemności załatwiania spraw podatkowych, w sposób niebudzący wątpliwości, że pismo to również pismo w postaci elektronicznej. Zmodyfikowano obecnie obowiązujące rozwiązanie niejednoznacznie zobowiązujące profesjonalnego pełnomocnika do posiadania adresu elektronicznego i udostępniania tego adresu organom podatkowym.. Proponuje się również, by ten sam obowiązek spoczywał na podatnikach czynnych podatku od towarów i usług, przedsiębiorcach w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, z wyłączeniem mikroprzedsiębiorców. W przygotowanym projekcie składanie deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej jest co do zasady uprawnieniem podmiotów zobowiązanych. Zrezygnowano z obecnie obowiązujących rozwiązań różnicujących zasady składania deklaracji do państwowych, czy samorządowych organów podatkowych. Zaproponowane rozwiązania zwiększają przejrzystość i czytelność regulacji związanych z zastosowaniem komunikacji elektronicznej. W wyniku zwiększenia udziału pism, podań i deklaracji wnoszonych do organów podatkowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej w stosunku do wszystkich pism, podań i deklaracji wnoszonych do tych organów i zwiększenie udziału pism doręczanych przez organy podatkowe za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w stosunku do wszystkich pism, nastąpi zmniejszenie kosztów ponoszonych przez organy podatkowe oraz podatników i ich pełnomocników. W projektowanych przepisach zostaną uporządkowane kwestie reprezentacji i

pełnomocnictw, przy uwzględnieniu potrzeby dokonania uproszczeń dla przedsiębiorców w tym zakresie.

Tajemnica skarbowa

Proponowane rozwiązania w zakresie tajemnicy skarbowej będą korzystniejsze niż dotychczas obowiązujące, albowiem są ukierunkowane w większym stopniu na uszczelnienie danych i innych informacji objętych tajemnicą skarbową, a w szczególności chronić będą informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa na takim samym poziomie, jak dane objęte tajemnicą bankową. Doprowadzi to do poprawy relacji między zobowiązanymi i organami podatkowymi, wzmocni pozycję zobowiązanych wobec organów podatkowych. W projektowanych przepisach zostanie uwzględniona potrzeba wymiany informacji między organami państwa (w szczególności zapewnienia dostępu rejestrowi CEIDG do określonych danych gromadzonych w CRP KEP w celu skrócenia postępowań administracyjnych i podatkowych z uwzględnieniem ograniczeń technicznych).

Deklaracje

Wprowadza się rozwiązanie, zgodnie z którym deklaracja rzetelna i niewadliwa stanowi dowód tego, co wynika z zawartej w niej treści. Deklaracja uzyskuje zatem moc dowodową dokumentu urzędowego. Oznacza to, że wprowadza się generalną zasadę, że każda deklaracja korzysta z ochrony prawnej. Stanowi to realizację zasady ogólnej prawa podatkowego, zgodnie z którą organy podatkowe kierują się w swoich działaniach zasadą zaufania do zobowiązanego, zakładając, że działa on uczciwie i zgodnie z prawem. Projekt przewiduje zasadę umożliwiającą stronie postępowania podatkowego w pierwszej instancji dokonanie korekty deklaracji podatkowej, w zakresie objętym postępowaniem podatkowym, przed ewentualnym wydaniem decyzji podatkowej. W konsekwencji skorzystanie przez stronę z takiej możliwości przyczyni się do przyśpieszenia załatwiania spraw. W przypadku skorygowania deklaracji przez stronę postępowania i niekwestionowania takiej korekty przez organ podatkowy prowadzący postępowanie podatkowe, zakończenie postępowania nie nastąpi poprzez wydanie decyzji wymiarowej. Oczekiwane efekty będą korzystne zarówno dla zobowiązanych jak też dla organów podatkowych. Przyjęcie proponowanego rozwiązania spowoduje uproszczenie postępowania podatkowego poprzez zmniejszenie czynników władczych organu podatkowego oraz zwiększenie znaczenia samoobliczenia podatku przez zobowiązanego.

Przedawnienie

W nowej ordynacji podatkowej wprowadzono instytucje przedawnienia wymiaru i przedawnienia poboru. W ramach pierwszego rodzaju przedawnienia określono czas na doręczenie zobowiązanemu decyzji przez organ I instancji (3 lata albo 5 lat). Przedawnienie poboru wyznacza natomiast czas na wyegzekwowanie należnego podatku.

Wprowadzenie realnych limitów czasowych, w których organy będą mogły prowadzić wymiar i pobór podatkowy spowoduje zwiększenie bezpieczeństwa prawnego podatników. Zawieszenie biegu terminu przedawnienia będzie następować tylko z przyczyn obiektywnych, niezależnych od organu podatkowego, takich jak m.in.: śmierć zobowiązanego, śmierć przedstawiciela ustawowego zobowiązanego, utraty przez zobowiązanego lub jego przedstawiciela ustawowego zdolności do czynności prawnych, wystąpienie do innego organu lub sądu o rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego, od którego rozstrzygnięcia uzależnione jest wydanie decyzji wymiarowej przez organ podatkowy. W projektowanych regulacjach wyeliminowano z katalogu przesłanek powodujących zawieszenie biegu terminu przedawnienia wszczęcie postępowania w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie skarbowe, a także wyeliminowano możliwość nadania rygoru natychmiastowej wykonalności w oparciu o przesłankę z art. 239b § 1 pkt 4 o.p., tj. gdy okres do upływu przedawnienia jest krótszy niż 3 miesiące. Wprowadzenie proponowanych rozwiązań spowoduje zwiększenie zaufania podmiotów do organów podatkowych w wyniku ograniczenia i uproszczenia przesłanek zawieszenia biegu terminu przedawnienia, które obecnie są przedmiotem wielu sporów w ramach toczących się postępowań.

Nadpłata i zwrot podatku

W projektowanej ustawie uproszczono definicję nadpłaty. We wprowadzonych rozwiązaniach organ podatkowy zwraca nadpłatę bez wydawania decyzji, chyba że nadpłata została określona w nieprawidłowej wysokości w deklaracji lub wniosku o stwierdzenie nadpłaty. Proponuje się więc regułę bezdecyzyjnego zwrotu nadpłaty. Organ podatkowy ma obowiązek bezdecyzyjnego zwrotu nadpłaty także w każdym innym przypadku, gdy stwierdzi jej istnienie np. po zmianie, uchyleniu lub stwierdzeniu nieważności decyzji, ale również gdy nastąpi to w ramach czynności sprawdzających, czy kontroli podatkowej. Przyjęte rozwiązanie stanowi realizację postulatu zwrotu nadpłaty w możliwie uproszczonej procedurze. Przyjęcie zaproponowanych regulacji w tym zakresie uprości, a co najistotniejsze, przyspieszy rozpatrywanie spraw w tym zakresie. W projektowanych przepisach przyznano oprocentowanie nadpłat w sytuacji, w której wynika ona z niezgodności przepisów prawa krajowego z przepisami prawa Unii Europejskiej i która została usunięta w wyniku nowelizacji przepisów prawa krajowego. Nie powinno mieć znaczenia, czy zmiana taka wynika z orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, czy na skutek działania innych okoliczności np. zastrzeżeń Komisji Europejskiej. Rozwiązanie to jest istotne z uwagi na zasadę równego traktowania podatników. Nowo wprowadzone regulacje wydłużają z 30 dni do 3 miesięcy okres, w którym można złożyć wniosek o stwierdzenie nadpłaty, także w związku z wznowieniem postępowania, w celu dochodzenia nadpłaty, gdy wynika ona z wyroku TK

lub TSUE. Wnioski te mogą być złożone w tym terminie także po upływie okresu przedawnienia poboru. Rekomendowane rozwiązania poprawią sytuację podatników i podkreślają szczególną rolę orzeczeń TK i TSUE w prawie podatkowym. Na szczególne podkreślenie zasługuje także określenie w projektowanej ustawie zasad zwrotu nadpłaty w przypadku bezpodstawnego wzbogacenia.

Ulgi w spłacie

Proponuje się wprowadzenie możliwości umorzenia podatku przed upływem terminu jego płatności, a po jego konkretyzacji w deklaracji podatkowej lub decyzji. Określono niezbędne elementy jakie powinien zawierać wniosek o udzielenie ulgi w spłacie, co będzie praktyczną wskazówką dla zobowiązanego do prawidłowego jego sporządzenia i w konsekwencji powinno wpłynąć na przyśpieszenie rozpatrywania podań w tym zakresie.

Następstwo prawne

Proponowane rozwiązania racjonalizują zakres podmiotowy i przedmiotowy następstwa prawnego. Wypracowano jasną i klarowną regulację z zakresu przejmowanych praw i obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego, natomiast rezygnacja z przejmowania obowiązku podatkowego przez spadkobierców podatnika w określonym zakresie będzie miała korzystny wpływ na relacje między tymi następcami prawnymi a organami podatkowymi. Wprowadzenie do przepisów prawa podatkowego instytucji zapisobiercy windykacyjnego nabywającego w drodze tego zapisu przedsiębiorstwo będzie sprzyjać efektywnemu prowadzeniu i kontynuowaniu działalności gospodarczej. Korzystne dla zobowiązanych będą też rozwiązania dotyczące sytuacji prawnej zapisobierców zwykłych, brak następstwa prawnego dalszych spadkobierców (spadkobierców spadkobierców), nabywców spadku, albowiem będą to rozwiązania ukierunkowane na poprawę relacji podatników, płatników i inkasentów z organami podatkowymi, poprzez klarowność i jednoznaczność rozwiązań. Projektowane przepisy uwzględniają rozwiązania ujęte w ustawie o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej oraz w innych ustawach nowelizujących obecną Ordynację podatkową.

Wykonywanie zobowiązań solidarnych

Proponuje się wskazanie wprost, że preferencje o charakterze podmiotowym powinny wpływać zasadniczo jedynie na sytuację zobowiązanego, który spełnia kryteria do ich uzyskania. Bez wpływu na pozostałych zobowiązanych powinny więc pozostawać np. ulgi w spłacie zobowiązań polegające na odroczeniu czy rozłożeniu na raty. Jednocześnie, mając na uwadze stanowisko prezentowane przez sądy administracyjne, w przypadku zastosowania zwolnienia czy wyłączenia podmiotowego z opodatkowania, a także umorzenia, powinno to skutkować pomniejszeniem kwoty zobowiązania do zapłaty obciążającej pozostałych zobowiązanych. Tego rodzaju rozwiązanie funkcjonuje aktualnie

na gruncie podatku od nieruchomości, rolnego oraz leśnego, a powinno być wspólne dla całego systemu prawa podatkowego.

Załatwianie spraw

Uprawniono stronę do wniesienia ponaglenia na przewlekłość ex post, tj. w celu ustalenia istnienia przewlekłości według stanu z daty jego wniesienia, co dla strony może okazać się potrzebne dla ewentualnych roszczeń odszkodowawczych. Proponowanym nowym środkiem procesowym jest „zobowiązanie” przewlekłe działającego organu do załatwienia sprawy w wyznaczonym terminie. Tylko w sytuacji, gdy wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody, wymagające odpowiednio dłuższego postępowania, nieznanne w momencie wyznaczania terminu, organ wyższego stopnia będzie mógł wyznaczyć termin odpowiednio dłuższy. Skrócono do 14 dni termin rozpatrzenia ponaglenia. Wprowadzone rozwiązanie pogłębi zaufanie do organów podatkowych.

Doręczenia

Proponuje się wykorzystać dane wskazane w zgłoszeniu identyfikacyjnym i przechowywane w Centralnym Rejestrze Podatników Krajowej Ewidencji Podatników, jako podstawę do ustalenia adresu miejsca zamieszkania oraz adresu siedziby dla celów doręczania pism. Przyczyni się to do usprawnienia doręczenia korespondencji adresowanej do zobowiązanego i zminimalizowania sporów na tym tle.

Wszczęcie postępowania

Proponuje się uprawnienie organu podatkowego do niewszczynania oraz umarzania wszczętego z urzędu postępowania, jeżeli spodziewana kwota uszczuplenia nie przekracza ustawowo określonego limitu kwotowego. W zakresie podatków pobieranych przez samorządowe organy podatkowe, gdzie zazwyczaj wymierzane są niższe kwoty zobowiązań oraz inaczej mogą kształtować się koszty postępowania, proponuje się uprawnnić radę gminy do obniżenia ustawowo określonego limitu bagatelności. Przyjęcie proponowanego rozwiązania przyczyni się do zwiększenia efektywności organów podatkowych w wyniku przesunięcia działań na najpoważniejsze, z punktu widzenia budżetu państwa, sprawy podatkowe.

Dowody

W projektowanym akcie prawnym doprecyzowano przesłanki przy spełnieniu których organ może nie uwzględnić wniosku dowodowego strony. Dopuszczono możliwość przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka, jeżeli protokół z przesłuchania tego świadka w innym postępowaniu włączono jako dowód w sprawie. Wprowadzono zakaz zastępowania przesłuchania świadka jego wyjaśnieniami udzielonymi na piśmie. Proponuje się, aby przesłuchanie strony postępowania, świadka lub biegłego mogło nastąpić przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej

czynności na odległość. Proponuje się także wprowadzenie obowiązku podawania personaliów świadka, który ma zostać przesłuchany w informacji o planowanej czynności dowodowej. Wprowadzono możliwość przeprowadzenia konfrontacji - w celu wyjaśnienia sprzeczności, co do istotnych okoliczności stanu faktycznego sprawy, w zakresie złożonych zeznań lub sporządzonych opinii. Planowane rozwiązania służyć mają pogłębieniu u obywateli zaufania do organów podatkowych w toku prowadzonych postępowań i kontroli. Służą wzmocnieniu gwarancji proceduralnych dla strony postępowania, a jednocześnie służą usprawnieniu przebiegu postępowania.

Rozprawa

Proponuje się utrzymanie możliwości wykorzystania tej procedury w ramach prowadzonego postępowania przed organem drugiej instancji. Przyjęcie proponowanego rozwiązania, powinno przyczynić się do skrócenia postępowania w sprawie.

Umowa podatkowa

Ustanowiono prawną podstawę do konsensualnego rozwiązywania sporów podatkowych poprzez zawarcie w nowej ordynacji podatkowej normy kompetencyjnej dla organów podatkowych do zawierania umów z podatnikami oraz określenie w przepisach formy procesowej i skutków prawnych takich porozumień. Norma kompetencyjna przewiduje, że umowa może zostać zawarta w szczególności w przypadku trudnych do usunięcia wątpliwości co do stanu faktycznego w sprawie. Katalog obszarów możliwych uzgodnień jest otwarty (niewyczerpujący). Umowy podatkowe będą zawierane po przeprowadzeniu uzgodnień między podatnikiem a organem podatkowym i dokumentowane protokołem, stwierdzającym m.in. zakres i treść dokonanych uzgodnień. Umowa będzie mogła zostać zawarta w dowolnej procedurze podatkowej. Proponowane rozwiązanie pozwoli zwiększyć efektywność prowadzonych sporów podatkowych poprzez wygaszenie części z nich, ograniczenie kosztów postępowań, w tym kosztów procesowych. Nastąpi również zmniejszenie współczynnika zaskarżalności decyzji podatkowych przez odwołania i skargi do sądów administracyjnych, a w konsekwencji zmniejszenie obciążeń dla organów odwoławczych oraz sądów. Wprowadzenie przedmiotowej procedury zapewni również dobrowolne wykonanie przez podatnika - stronę zobowiązania podatkowego wynikającego z decyzji opartej na umowie i zwiększenie prawdopodobieństwa realizacji zobowiązań podatkowych w przyszłości.

Mediacja

Jako mechanizm procesowy ułatwiający komunikację między organem podatkowym (pracownikiem działającym z jego upoważnienia) a podatnikiem, zostanie wprowadzona mediacja podatkowa - procedura rozwiązywania sporów z udziałem pośrednika - mediatora. Jej wszczęcie będzie możliwe na każdym etapie tego postępowania (tj. w I lub w II instancji). Strony będą dokonywać swobodnego, wspólnego wyboru mediatora z listy

prowadzonej przez Szefa KAS. Wynik mediacji będzie dokumentowany w protokole zawierającym m.in. informację o treści umowy lub jej braku. Proponowane rozwiązanie pozwoli osiągnąć efekty wskazane powyżej w stosunku do umów. Równocześnie da ono lepsze zrozumienie prawnych i faktycznych uwarunkowań (aspektów) sprawy, spowoduje zmniejszenie napięć towarzyszących sporom konfliktom, wypracowanie lepszego nastawienia uczestników sporów do siebie nawzajem, nawet w przypadku niezawarcia umowy.

Uprozczone postępowanie podatkowe

Proponuje się stworzyć model postępowania uproszczonego. Fundamentem postępowania uproszczonego powinien być brak postanowienia o wszczęciu, brak zawiadomienia o wyznaczeniu terminu do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego oraz niesporządzanie uzasadnienia wydanej w tym trybie decyzji, które będzie konieczne tylko na żądanie strony wniesione już po doręczeniu decyzji. Termin do wniesienia odwołania będzie liczony dopiero od dnia doręczenia stronie uzasadnienia decyzji. Zastosowanie trybu uproszczonego wymaga bezwzględnie zgody lub wniosku strony. Ten nowy tryb procedowania przyczyni się do szybszego rozstrzygnięcia sprawy w zamian za rezygnację z pewnych gwarancji procesowych oraz zwiększy koncentrację zasobów organów podatkowych na sprawach trudnych, co daje pole do poprawy jakości i terminowości ich działania.

Odwołania

W projektowanym akcie wprowadzono możliwość złożenia skargi na decyzje organu pierwszej instancji, w sytuacji gdy obejmuje ona wyłącznie zarzuty naruszenia prawa materialnego. Ograniczono możliwość orzekania na niekorzyść strony w postępowaniu odwoławczym. Wydłużono z 14 dni do 30 dni termin do złożenia odwołania, a zażalenia z 7 do 14 dni.

Identyfikacja i ewidencja podatników

Wszystkie obecnie obowiązujące przepisy w zakresie ewidencji i identyfikacji podatników zostały co do zasady uwzględnione w projektowanych przepisach. Przepisy dotyczące ewidencji płatników składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenia zdrowotne zostały przeniesione do ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778, ze zm.), a projektowane przepisy ordynacji podatkowej w zakresie identyfikacji i ewidencji będą miały odpowiednie zastosowanie. Projektowane przepisy są dostosowane do praktyki identyfikacji podatkowej wynikającej z ustaw wchodzących w skład „Konstytucji Biznesu”, w szczególności procesu nadania, odmowy, unieważnienia i uchylecia numeru NIP, z uwzględnieniem potrzeby jego uproszczenia. Interpretacje i informacje dotyczące przepisów prawa podatkowego Proponuje się wprowadzić możliwość występowania przez

ministra właściwego do spraw finansów publicznych do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych w zakresie niezbędnym do wydania interpretacji ogólnej.

Konsultacja skutków podatkowych transakcji

Proponuje się wprowadzenie procedury konsultacyjnej (jako typu postępowania podatkowego), w której wnioskodawca oraz organ podatkowy będą mogli w trybie konsultacji dokonać uzgodnień dotyczących przeszłych rozliczeń podatkowych przed zaistnieniem ewentualnego sporu. W ramach procedury będą dokonywane ustalenia faktyczne oraz uzgodnienia między organem podatkowym a podatnikiem. W postępowaniu konsultacyjnym będą wydawane decyzje podatkowe. Decyzje te, na zasadach ogólnych, będą wiążące dla organu podatkowego i podatnika oraz będą podlegać zaskarżeniu. W przyszłym postępowaniu podatkowym organ podatkowy nie będzie mógł zająć stanowiska różniącego się od wyrażonego w tej decyzji. Korzystanie z procedury konsultacyjnej będzie odpłatne. Proponowane rozwiązanie pozwoli wyposażyć podatników w cenny instrument uzyskiwania pewności prawa w sprawach złożonych i istotnych dla ich działalności. Nastąpi ograniczenie liczby sporów, a jeżeli takie powstaną będą prowadzone w warunkach mniej antagonizujących strony.

Klauzula ogólna przeciwko unikaniu opodatkowania

Biorąc pod uwagę ochronę wpływów budżetowych, utrzymanie przedmiotowej instytucji jest niezbędne. Wprowadzenie tego rozwiązania do polskiego systemu prawa podatkowego z dniem 16 lipca 2016 r. uporządkowało system prawa podatkowego, wyznaczając granice dopuszczalnej optymalizacji podatkowej, jak również umocniło autonomię prawa podatkowego wobec prawa cywilnego. Dlatego też wskazane regulacje winny mieć zastosowanie w przypadku agresywnej optymalizacji podatkowej, której zasadniczym celem jest uzyskanie korzyści podatkowej. Proponuje się również zachowanie funkcji niezależnego nadzoru ekspercko - społecznego sprawowanego przez Radę ds. Przeciwdziałania Unikaniu Opodatkowania. Odmienne od obowiązującego rozwiązania, dokonano podziału scentralizowanej obecnie instytucji poprzez umieszczenie w Dziale I (przepisy ogólne), odrębnych rozdziałów „Klauzula ogólna przeciwko unikaniu opodatkowania” i „Rada do Spraw Przeciwdziałania Unikaniu Opodatkowania”, natomiast procedurę w tym zakresie unormowano w Dziale IV (postępowania szczególne), w rozdziale 4 „Przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania”, podzielonym na trzy oddziały.

Program Współdziałania

Ustanowiono zrębową regulację programu poprawnego rozliczenia opartego na współpracy (tzw. cooperative compliance). Program będzie maksymalnie odformalizowany i oparty na osobistym zobowiązaniu biorących w nim udział osób

będących decydentami w podmiocie gospodarczym oraz w organie podatkowym – na porozumieniu między podatnikiem a administracją oraz na dobrej woli i zaufaniu okazywanym przez obie strony w praktyce. Każda ze stron będzie mogła swobodnie zdecydować o przystąpieniu oraz ewentualnym wystąpieniu z programu. Program będzie adresowany tylko do największych podatników. Wdrożenie tej procedury umożliwi, w miarę potrzeby, monitorowanie rozliczeń podmiotów strategicznych w czasie rzeczywistym. Spowoduje również, w przeważającej mierze, przesunięcie funkcji kontrolnej do wnętrza podatnika, a tym samym obniżenie kosztu tej kontroli dla organów podatkowych i umożliwienie im lepszej alokacji zasobów. Nastąpi zmniejszenie obciążeń administracyjnych przedsiębiorców wiążących się z przestrzeganiem prawa podatkowego, a kontrole organów podatkowych będą dla tej grupy podmiotów zdecydowanie mniej liczne i uciążliwe.

Ustalanie wartości rzeczy lub praw majątkowych

W ramach procedury ustalania wartości zasadą będzie określanie wartości rzeczy lub praw majątkowych w pierwszej kolejności przez podatnika, a w przypadku, gdy podatnik nie określi tej wartości albo wartość określona przez niego nie będzie odpowiadała według wstępnej oceny organu podatkowego wartości rynkowej, po bezskutecznym wezwaniu zobowiązanego organ ten będzie uprawniony do określenia przedmiotowej wartości. Wskazana procedura określa zarówno zasady przeprowadzenia wstępnej oceny wartości, jak również zasady ustalania wartości rynkowej rzeczy lub praw majątkowych, w sytuacji, gdy do ustalania tej wartości będzie powoływany biegły. Przyjęcie przedmiotowych regulacji ujednocili w większości przypadków zasady określania wartości rzeczy lub praw majątkowych dla celów podatkowych.

Odtwarzanie akt

Wprowadzenie rozwiązania zaproponowanego w projektowanej ordynacji podatkowej dotyczącego materii odtwarzania akt ma charakter nowatorski. Oczekiwane efekty wiążą się przede wszystkim z wykorzystaniem tej procedury w przypadku zaginięcia akt lub ich zniszczenia w całości lub w części. Wprowadzenie rozwiązania w zakresie odtwarzania akt zapewni kompleksowy charakter regulacji prawnych dotyczących procedury podatkowej i z pewnością wyeliminuje aktualny problem związany z brakiem podstaw prawnych do odtwarzania akt.

Udział prokuratora, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Podatnika

Rozwiązania zaproponowane w projekcie ordynacji podatkowej, dotyczące udziału w procedurach podatkowych prokuratora, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Podatnika, jednoznacznie porządkują tę problematykę. Oczekiwane efekty będą związane

przede wszystkim z usunięciem wątpliwości w zakresie kompetencji oraz statusu prawnego prokuratora i Rzecznika Praw Obywatelskich w procedurach podatkowych.

Skargi i wnioski

Rozwiązania zaproponowane w projektowanej ustawie dotyczące materii skarg i wniosków porządkują tą problematykę w ten sposób, że przepisy prawa podatkowego będą zawierały wyraźną regulację prawną odsyłającą do odpowiedniego stosowania przepisów k.p.a. w zakresie skarg i wniosków, co upowszechni tę formę dochodzenia swoich praw w sporach z organami podatkowymi.

Stan: 3.07.2019 r. – odbyło się I czytanie na posiedzeniu Sejmu, projekt skierowano do Komisji Finansów Publicznych.

Wejście ustawy w życie nastąpi w terminie, który zostanie przewidziany w ustawie Przepisy wprowadzające ustawę – Ordynacja podatkowa.

[Link](#)

Nazwa Deloitte odnosi się do jednej lub kilku jednostek Deloitte Touche Tohmatsu Limited, prywatnego podmiotu prawa brytyjskiego z ograniczoną odpowiedzialnością i jego firm członkowskich, które stanowią oddzielne i niezależne podmioty prawne. Dokładny opis struktury prawnej Deloitte Touche Tohmatsu Limited oraz jego firm członkowskich można znaleźć na stronie www.deloitte.com/pl/onas. W Polsce usługi na rzecz klientów świadczą: Deloitte Advisory sp. z o.o., Deloitte Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Sp.k., Deloitte Doradztwo Podatkowe Dąbrowski i Wspólnicy sp.k., Deloitte PP sp. z o.o., Deloitte Polska Sp. z o.o., Deloitte Strategy and Research Sp. z o.o., Deloitte Consulting S.A., Deloitte Legal, Pasternak, Korba, Moskwa, Jarmul i Ws_pólnicy sp. k., Deloitte Services sp. z o.o. (wspólnie określane mianem „Deloitte Polska”), będące jednostkami stowarzyszonymi Deloitte Central Europe Holdings Limited. Deloitte Polska jest jedną z wiodących firm doradczych w kraju, świadczącą usługi profesjonalne w obszarach: audytu, doradztwa podatkowego, konsultingu, zarządzania ryzykiem, doradztwa finansowego oraz prawnego za pośrednictwem ponad 2000 profesjonalistów z Polski i zagranicy.

Powyższa publikacja zawiera jedynie informacje natury ogólnej. Deloitte Touche Tohmatsu Limited, firmy członkowskie oraz podmioty stowarzyszone nie świadczą tym samym, ani nie przedstawiają w tej publikacji porad księgowych, podatkowych, inwestycyjnych, finansowych, konsultingowych, prawnych czy innych. Nie należy także wyłącznie na podstawie zawartych tu informacji podejmować jakichkolwiek decyzji dotyczących Państwa działalności. Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji lub działań dotyczących kwestii finansowych czy biznesowych powinni Państwo skorzystać z porady profesjonalnego doradcy. Deloitte Touche Tohmatsu Limited, firmy członkowskie oraz podmioty stowarzyszone nie ponoszą odpowiedzialności za jakiegokolwiek szkody wynikające z wykorzystania informacji zawartych w publikacji ani za Państwa decyzje podjęte w związku z tymi informacjami. Osoby korzystające z powyższej publikacji robią to na własne ryzyko i ponoszą pełną związaną z tym odpowiedzialność.

© 2019 Deloitte Polska